

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 139/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ... 1

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 139/02 Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 139/03 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-115/16, C-118/16, C-119/16 και C-299/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Østre Landsret, Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16) κατά Skatteministeriet (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 2003/49/ΕΚ — Δικαιούχος των τόκων και των δικαιωμάτων — Άρθρο 5 — Κατάχρηση δικαιώματος — Εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος καταβάλλουσα σε συνδεδεμένη εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος τόκους οι οποίοι μεταφέρονται στη συνέχεια, στο σύνολό τους ή σχεδόν στο σύνολό τους, εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης — θυγατρική εταιρία υπέχουσα την υποχρέωση παρακράτησης του φόρου επί των τόκων στην πηγή) 5

2019/C 139/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-116/16 και C-117/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteministeriet κατά T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16) (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Απαλλαγή των κερδών που διανέμονται από εταιρίες ενός κράτους μέλους σε εταιρίες άλλων κρατών μελών — Δικαιούχος των διανεμομένων κερδών — Κατάχρηση δικαιώματος — Εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος καταβάλλουσα σε συνδεδεμένη εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος μερίσματα τα οποία μεταφέρονται στη συνέχεια, στο σύνολό τους ή σχεδόν στο σύνολό τους, εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Θυγατρική εταιρία υπέχουσα την υποχρέωση να παρακρατεί στην πηγή τον φόρο επί των κερδών)	7
2019/C 139/05	Υπόθεση C-465/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Growth Energy, Renewable Fuels Association, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής — Οριστικός δασμός ανταντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενώσεις που εκπροσωπούν παραγωγούς μη εξαγωγείς και εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων — Ενεργητική νομιμοποίηση — Άμεσος επηρεασμός — Ατομικός επηρεασμός)	8
2019/C 139/06	Υπόθεση C-466/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Marquis Energy LLC, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής — Οριστικός δασμός ανταντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραγωγός μη εξαγωγέας — Ενεργητική νομιμοποίηση — Άμεσος επηρεασμός)	9
2019/C 139/07	Υπόθεση C-135/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X-GmbH κατά Finanzamt Stuttgart — Körperschaften (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών — Ρήτρα standstill — Εθνική νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες ενδιάμεσες εταιρίες — Τροποποίηση της νομοθεσίας αυτής και εν συνεχεία επαναφορά της προϊσχύσασας νομοθεσίας — Εισοδήματα μιας εγκατεστημένης σε τρίτη χώρα εταιρίας από απαιτήσεις έναντι εγκατεστημένης σε κράτος μέλος εταιρίας — Συνυπολογισμός των εισοδημάτων αυτών στη φορολογική βάση ενός υποκειμένου στον φόρο ο οποίος έχει τη φορολογική κατοικία του σε κράτος μέλος — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων — Δικαιολόγηση)	10
2019/C 139/08	Υπόθεση C-388/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konkurrensverket κατά SJ AB (Προδικαστική παραπομπή — Διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων στον τομέα των μεταφορών — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 5 — Δραστηριότητες αποσκοπούσες στη διάθεση ή στην εκμετάλλευση δικτύων για την παροχή υπηρεσιών στο κοινό στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών — Ανάθεση, από δημόσια εθνική σιδηροδρομική επιχείρηση παρέχουσα υπηρεσίες μεταφορών, συμβάσεων υπηρεσιών καθαρισμού συρμών που ανήκουν στην εν λόγω εταιρία — Έλλειψη προηγούμενης δημοσίευσης)	11
2019/C 139/09	Υπόθεση C-497/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) κατά Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 13 ΣΛΕΕ — Καλή μεταχείριση των ζώων — Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 — Προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους — Ιδιαίτερες μέθοδοι σφαγής που προβλέπονται από λατρευτικούς τύπους — Κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 — Άρθρο 3 και άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο viii — Συμβατότητα με τη βιολογική παραγωγή — Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 — Άρθρο 57, πρώτο εδάφιο — Λογότυπο βιολογικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	12

2019/C 139/10	Υπόθεση C-505/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Groupe Léa Nature κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda (Αίτηση ανατρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΕ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5 — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SO'BiO étic» — Εθνικά και κοινοτικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «SO...?» — Ανακοπή ασκήθειας από τον δικαιούχο — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως).....	13
2019/C 139/11	Υπόθεση C-563/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δ δεύτερο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associação Peço a Palavra κ.λπ. κατά Conselho de Ministros (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκατάστασης — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Εταιρία αερομεταφορών — Διαδικασία επανιδιωτικοποίησης — Πώληση μετοχών που αντιπροσωπεύουν έως και το 61 % του εταιρικού κεφαλαίου — Όροι — Υποχρέωση διατήρησης της έδρας και της πραγματικής διοίκησης της εταιρίας σε κράτος μέλος — Υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Υποχρέωση διατήρησης και ανάπτυξης του υφιστάμενου εθνικού επιχειρησιακού κόμβου (hub)).....	13
2019/C 139/12	Υπόθεση C-567/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Bene Factum» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογικές διατάξεις — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαλλαγές — Έννοια του «προϊόντος μη προοριζόμενου για κατανάλωση από τον άνθρωπο» — Κριτήρια εκτιμήσεως).....	14
2019/C 139/13	Υπόθεση C-579/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δ δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Arbeits- und Sozialgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse κατά Gradbeništno Korana d.o.o. (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Εξαιρούμενες υποθέσεις — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρο 53 — Αίτηση εκδόσεως βεβαιώσεως που πιστοποιεί ότι η εκδοθείσα από το δικαστήριο προελεύσεως απόφαση είναι εκτελεστή — Απόφαση η οποία αφορά αξίωση καταβολής προσαυξήσεων για τη χορήγηση επιδόματος αδείας, χειρόμενη από οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως κατά εργοδότη λόγω αποσπάσεως εργαζομένων — Άσκηση δικαιοδοτικής δραστηριότητας εκ μέρους του επιληφθέντος της υποθέσεως δικαστηρίου).....	15
2019/C 139/14	Υπόθεση C-581/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin Wächter κατά Finanzamt Konstanz (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μεταφορά του τόπου της κατοικίας ενός φυσικού προσώπου από κράτος μέλος προς την Ελβετία — Φορολόγηση των λανθάνουσων υπεραξιών των εταιρικών μεριδίων — Άμεση φορολογία — Ελεύθερη κυκλοφορία των ελεύθερων επαγγελματιών — Ίση μεταχείριση).....	16
2019/C 139/15	Υπόθεση C-670/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) — Τμήμα Προσανατολισμού — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Επιχειρησιακό πρόγραμμα — Δημοσιονομικές διορθώσεις — Άρθρο 39 — Νομική βάση — Μεταβατικές διατάξεις).....	17
2019/C 139/16	Υπόθεση C-9/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Karlsruhe (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά του Detlef Meyn (Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδηγία 2006/126/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης — Άρνηση αναγνώρισεως άδειας οδήγησης χορηγηθείσας σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα οδήγησης που στηρίζεται σε άδεια οδήγησης).....	18
2019/C 139/17	Υπόθεση C-14/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Ρήτρα διατησίας — Άρθρο 272 ΣΛΕΕ — Έννοια της «αναγνωριστικής αγωγής» — Άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Έννοια της «διοικητικής αποφάσεως» — Σύμβαση επιδοτήσεως συναφείσα στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαίσιο για την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα (CIP) (2007 — 2013) — Εκθέσεις λογιστικού ελέγχου διαπιστώνουσες τον μη επιλέξιμο χαρακτήρα ορισμένων δηλωθεισών δαπανών).....	18

2019/C 139/18	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-202/18 και C-238/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Ilmārs Rimšēvičs (C-202/18), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (C-238/18) κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας (Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών — Προσφυγή στηριζόμενη σε παράβαση του άρθρου 14.2, δεύτερο εδάφιο, του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Απόφαση εθνικής αρχής περί αναστολής άσκησης των καθηκόντων του διοικητή της εθνικής κεντρικής τράπεζας).....	19
2019/C 139/19	Υπόθεση C-278/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Jorge Sequeira Mesquita κατά Fazenda Pública (Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Απαλλαγή — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β' — Αγρομίσθωση και μίσθωση ακινήτων — Έννοια — Σύμβαση για την παραχώρηση της γεωργικής εκμεταλλεύσεως αγροτικών εκτάσεων που καλύπτονται από αμπέλια).....	20
2019/C 139/20	Υπόθεση C-771/18: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας.....	20
2019/C 139/21	Υπόθεση C-777/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2018 — WO κατά Vas Megyei Kormányhivatal.....	22
2019/C 139/22	Υπόθεση C-807/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 20 Δεκεμβρίου 2018 — Telenor Magyarország Zrt. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.....	23
2019/C 139/23	Υπόθεση C-811/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2018 — KA κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).....	24
2019/C 139/24	Υπόθεση C-836/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real κατά RH.....	25
2019/C 139/25	Υπόθεση C-21/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά ΧΝ.....	26
2019/C 139/26	Υπόθεση C-22/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά ΥΟ.....	27
2019/C 139/27	Υπόθεση C-23/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά P.F. Kamstra Recycling BV.....	28
2019/C 139/28	Υπόθεση C-24/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vergunningsbetwistingen (Βέλγιο) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — A, B, C, D, E κατά Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen.....	29

2019/C 139/29	Υπόθεση C-39/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 23 Ιανουαρίου 2019 — Telenor Magyarországi Zrt. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.	31
2019/C 139/30	Υπόθεση C-40/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 23 Ιανουαρίου 2019 — EY κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal.	32
2019/C 139/31	Υπόθεση C-42/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 24 Ιανουαρίου 2019 — SONAECON, SGPS, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira.	33
2019/C 139/32	Υπόθεση C-43/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 24 Ιανουαρίου 2019 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira.	34
2019/C 139/33	Υπόθεση C-66/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — JC κατά Kreissparkasse Saarlouis.	35
2019/C 139/34	Υπόθεση C-67/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 30 Ιανουαρίου 2019 — KD κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal.	36
2019/C 139/35	Υπόθεση C-73/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie κατά Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV.	36
2019/C 139/36	Υπόθεση C-176/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-691/14, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής.	37
2019/C 139/37	Υπόθεση C-201/19 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-691/14, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής.	39
2019/C 139/38	Υπόθεση C-207/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2019 η Biogaran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-677/14, Biogaran κατά Επιτροπής.	40

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 139/39	Υπόθεση T-289/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2019 — Hamas κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)	42
2019/C 139/40	Υπόθεση T-69/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Ateknea Solutions Catalonia κατά Επιτροπής (Ρήτρα διαιτησίας — Συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου για δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (2002-2006) — Απόδοση των εξόδων της ενάγουσας, πλέον τόκων υπερημερίας — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμβατική ευθύνη)	43
2019/C 139/41	Υπόθεση T-414/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)	43
2019/C 139/42	Υπόθεση T-415/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)	44
2019/C 139/43	Υπόθεση T-440/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Souruh κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)	45
2019/C 139/44	Υπόθεση T-865/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Fútbol Club Barcelona κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που χορήγησαν οι ισπανικές αρχές υπέρ ορισμένων επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Εφαρμογή ευνοϊκού φορολογικού συντελεστή επί των εσόδων των συλλόγων που μπορούν να επικαλεστούν την ιδιότητα του νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύχθηκε ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Πλεονέκτημα)	46
2019/C 139/45	Υπόθεση T-169/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Pethke κατά EUIPO (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση σε θέση εργασίας — Τοποθέτηση διευθυντή υπηρεσίας σε νέα θέση κύριου διοικητικού υπαλλήλου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ισοτιμία των θέσεων εργασίας — Διάκριση λόγω φύλου — Αναλογικότητα — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας)	46
2019/C 139/46	Υπόθεση T-439/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Yellow Window κατά EIGE (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών για την εφαρμογή μελέτης σχετικά με τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αντιστοιχία μεταξύ σχολίων και βαθμού — Εξωσυμβατική ευθύνη)	47
2019/C 139/47	Υπόθεση T-450/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Eurosupport — Fineurop support κατά EIGE (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών για την εφαρμογή μελέτης σχετικά με τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αντιστοιχία μεταξύ σχολίων και βαθμού — Εξωσυμβατική ευθύνη)	48

2019/C 139/48	Υπόθεση T-107/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Aytekin κατά EUIPO — Dienne Salotti (Dienne) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dienne — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ENNE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	49
2019/C 139/49	Υπόθεση T-216/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Pozza κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Τόπος άσκησης της κύριας επαγγελματικής δραστηριότητας — Διοργανική μετάταξη — Απόφαση περί μη περαιτέρω χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας — Αρμοδιότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	50
2019/C 139/50	Υπόθεση T-263/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Meblo Trade κατά EUIPO — Meblo Int (MEBLO) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEBLO — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος)	50
2019/C 139/51	Υπόθεση T-321/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2019 — Serenity Pharmaceuticals κατά EUIPO — Gebro Holding (NOCUVANT) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NOCUVANT — Προγενέστερα λεκτικά σήματα NOCUTIL — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης — Άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)	51
2019/C 139/52	Υπόθεση T-459/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Lotte κατά EUIPO — Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PEPERO original — Προγενέστερο τριδιάστατο εθνικό σήμα — Σχήμα ενός επιμήκους μπισκότου μερικώς καλυμμένου με σοκολάτα — Κήρυξη ακυρότητας — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Προγενέστερο σήμα αποτελούμενο από τη μορφή του προϊόντος — Χρήση του ως σήματος — Έλλειψη μεταβολής του διακριτικού χαρακτήρα)	52
2019/C 139/53	Υπόθεση T-870/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Miserini Johansson κατά ΕΤΕπ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Μακροχρόνια ή επαναλαμβανόμενη απουσία λόγω μη επαγγελματικής ασθένειας ή ατυχήματος — Μειωμένες αποδοχές μετά από δωδεκάμηνη απουσία — Άρθρο 33 του κανονισμού του προσωπικού της ΕΤΕπ — Διαδικασία αναγνώρισης της επαγγελματικής προέλευσης της ασθένειας)	53
2019/C 139/54	Υπόθεση T-836/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Sports Group Denmark κατά EUIPO — K&L (WHISTLER) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	53
2019/C 139/55	Υπόθεση T-25/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — PAN Europe κατά Επιτροπής (Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες — Ανάκληση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως προσβάσεως — Γνωστοποίηση μετά από την άσκηση της προσφυγής — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)	54
2019/C 139/56	Υπόθεση T-178/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Région de Bruxelles-Capitale κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία glyphosate — Ανανέωση της ισχύος καταχώρισης στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)	55

2019/C 139/57	Υπόθεση T-375/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημίωσης — Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Εργασίες αντιπροσωπείας εκτός της Ένωσης — Απόφαση του Προέδρου της Αντιπροσωπείας για τις Σχέσεις με την Ιαπωνία — Κατάλογος των προσώπων που δύνανται να συμμετέχουν σε διακοινοβουλευτική συνάντηση στην Ιαπωνία, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόδεσμο — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο).....	56
2019/C 139/58	Υπόθεση T-401/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — SFIE-PE κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Απεργία διερμηνέων — Μέτρα περί επίταξης υπηρεσιών διερμηνέων εκδοθέντα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο).....	57
2019/C 139/59	Υπόθεση T-460/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — eSlovensko Bratislava κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις — Συμψηφισμός απαιτήσεων — Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης).....	57
2019/C 139/60	Υπόθεση T-581/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — ND (*) και OE (*) κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Φερόμενη διάκριση μεταξύ υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λοιπών κατοίκων ημεδαπής όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των καθαρών αποδοχών βάσει των οποίων προσδιορίζεται το ύψος ορισμένων κοινωνικών παροχών — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Παράλειψη κινήσεως διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως — Απαράδεκτο).....	58
2019/C 139/61	Υπόθεση T-675/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — Trifolio-M κ.λπ. κατά EFSA (Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Διαδικασία επανεξέτασης της έγκρισης της δραστικής ουσίας αζαδιραχτίνη — Απόρριψη της αίτησης εμπιστευτικής μεταχείρισης — Μη συνδρομή <i>fumus boni juris</i>).....	59
2019/C 139/62	Υπόθεση T-55/19: Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2019 — Cham Holding και Bena Properties κατά Συμβουλίου.....	60
2019/C 139/63	Υπόθεση T-56/19: Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2019 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου.....	61
2019/C 139/64	Υπόθεση T-57/19: Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Makhlouf κατά Συμβουλίου.....	61
2019/C 139/65	Υπόθεση T-58/19: Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Othman κατά Συμβουλίου.....	62
2019/C 139/66	Υπόθεση T-59/19: Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Makhlouf κατά Συμβουλίου.....	63
2019/C 139/67	Υπόθεση T-61/19: Αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2019 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου.....	64
2019/C 139/68	Υπόθεση T-62/19: Αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2019 — Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου.....	65
2019/C 139/69	Υπόθεση T-72/19: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — CRIA και CCCMC κατά Επιτροπής.....	66
2019/C 139/70	Υπόθεση T-84/19: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (We IntelliGence the World).....	67
2019/C 139/71	Υπόθεση T-87/19: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Broughton κατά Eurojust.....	68
2019/C 139/72	Υπόθεση T-88/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (currencymachineassistant).....	69

2019/C 139/73	Υπόθεση T-89/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (robodealer)	70
2019/C 139/74	Υπόθεση T-90/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (currencyassistant)	72
2019/C 139/75	Υπόθεση T-91/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (tradingcurrencyassistant)	73
2019/C 139/76	Υπόθεση T-92/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CKPL)	74
2019/C 139/77	Υπόθεση T-93/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)	75
2019/C 139/78	Υπόθεση T-94/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (moneyassistant)	76
2019/C 139/79	Υπόθεση T-95/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (AI currencypersonalassistant)	77
2019/C 139/80	Υπόθεση T-96/19: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CNTX Trading)	78
2019/C 139/81	Υπόθεση T-97/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (Aldealer)	79
2019/C 139/82	Υπόθεση T-98/19: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CNTX)	81
2019/C 139/83	Υπόθεση T-100/19: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — L. Oliva Torras κατά EUIPO — Mecánica del Frío (Διατάξεις ζεύξης για οχήματα)	82
2019/C 139/84	Υπόθεση T-102/19: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Garriga Polledo κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	83
2019/C 139/85	Υπόθεση T-103/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Mende Omalanga κατά Συμβουλίου	84
2019/C 139/86	Υπόθεση T-104/19: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Dermavita κατά EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	85
2019/C 139/87	Υπόθεση T-105/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Louis Vuitton Malletier κατά EUIPO — Wisniewski (Αναπαράσταση σχεδίου σακτιέρας)	86

2019/C 139/88	Υπόθεση T-107/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — ACRE κατά Κοινοβουλίου.....	87
2019/C 139/89	Υπόθεση T-108/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry)	90
2019/C 139/90	Υπόθεση T-109/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO — Döhler (TasteSense).....	91
2019/C 139/91	Υπόθεση T-110/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου	92
2019/C 139/92	Υπόθεση T-111/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Boshab κατά Συμβουλίου	92
2019/C 139/93	Υπόθεση T-112/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kibelisa Ngambasai κατά Συμβουλίου.....	93
2019/C 139/94	Υπόθεση T-113/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kampete κατά Συμβουλίου.....	94
2019/C 139/95	Υπόθεση T-115/19: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Bacardi κατά EUIPO — La Fée (ANGEL'S ENVY)	95
2019/C 139/96	Υπόθεση T-116/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου.....	96
2019/C 139/97	Υπόθεση T-117/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kahimbi Kasagwe κατά Συμβουλίου	96
2019/C 139/98	Υπόθεση T-118/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου	97
2019/C 139/99	Υπόθεση T-119/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Mutondo κατά Συμβουλίου	98
2019/C 139/100	Υπόθεση T-120/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Numbi κατά Συμβουλίου	99
2019/C 139/101	Υπόθεση T-121/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου	99
2019/C 139/102	Υπόθεση T-122/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου.....	100

2019/C 139/103	Υπόθεση T-123/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kanyama κατά Συμβουλίου	101
2019/C 139/104	Υπόθεση T-124/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ilunga Luyogo κατά Συμβουλίου	102
2019/C 139/105	Υπόθεση T-127/19: Αγωγή της 21ης Φεβρουαρίου 2019 — Dyson κ.λπ. κατά Επιτροπής	102
2019/C 139/106	Υπόθεση T-130/19: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Spadafora κατά Επιτροπής	104
2019/C 139/107	Υπόθεση T-133/19: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Off-White κατά EUIPO (OFF-WHITE).	105
2019/C 139/108	Υπόθεση T-139/19: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2019 — Pilatus Bank κατά ΕΚΤ	106
2019/C 139/109	Υπόθεση T-144/19: Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — Kludi κατά EUIPO — Adlon Brand (ADLON)	107
2019/C 139/110	Υπόθεση T-674/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Seigneur κατά ΕΚΤ	108
2019/C 139/111	Υπόθεση T-677/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Bowles κατά ΕΚΤ.	108
2019/C 139/112	Υπόθεση T-783/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Government of Gibraltar κατά Επιτροπής	109

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 139/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 131 της 8.4.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 122 της 1.4.2019

EE C 112 της 25.3.2019

EE C 103 της 18.3.2019

EE C 93 της 11.3.2019

EE C 82 της 4.3.2019

EE C 72 της 25.2.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2019/C 139/02)

Στις 20 Μαρτίου 2019, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου αποφασίστηκε, κατόπιν της εκ μέρους της R. Frendo αναλήψεως καθηκόντων δικαστή, προτάσει του Προέδρου σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να τροποποιηθεί η απόφαση περί συνθέσεως των τμημάτων και περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε στις 8 Ιουνίου 2017 ⁽²⁾, στις 4 Οκτωβρίου 2017 ⁽³⁾ και στις 11 Οκτωβρίου 2018 ⁽⁴⁾, για την περίοδο από 20 Μαρτίου 2019 έως 31 Αυγούστου 2019, και να τοποθετήσει τους δικαστές στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen και U. Öberg, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος·

α) P. Nihoul και J. Svenningsen, δικαστές·

β) V. Valančius και U. Öberg, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος, E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke και M. J. Costeira, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος·

α) F. Schalin και M. J. Costeira, δικαστές·

β) E. Buttigieg και B. Berke, δικαστές.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος, V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Rótorak και E. Perillo, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος·

α) I. S. Forrester και E. Perillo, δικαστές·

β) V. Kreuschitz και N. Rótorak, δικαστές.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, J. Schwarcz, K. Ηλιόπουλος, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine, δικαστές.

⁽¹⁾ EE 2016, C 392, σ. 2.

⁽²⁾ EE 2017, C 213, σ. 2.

⁽³⁾ EE 2017, C 382, σ. 2.

⁽⁴⁾ EE 2018, C 408, σ. 2.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος·

- α) J. Schwarcz και Κ. Ηλιόπουλος, δικαστές·
- β) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine, δικαστές.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, A. Ditttrich, I. Ulloa Rubio και R. Frenedo, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος·

- α) A. Ditttrich και R. Frenedo, δικαστές·
- β) I. Labucka και I. Ulloa Rubio, δικαστές.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος, Σ. Παπασάββας, D. Spielmann, Z. Csehi και O. Spineanu-Matei, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος·

- α) Σ. Παπασάββας και O. Spineanu-Matei, δικαστές·
- β) D. Spielmann και Z. Csehi, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος, E. Bieliūnas, A. Μαρκουλλή, J. M. Passer και A. Κορνεζον, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος·

- α) E. Bieliūnas και A. Κορνεζον, δικαστές·
- β) E. Bieliūnas και A. Μαρκουλλή, δικαστές·
- γ) A. Μαρκουλλή και A. Κορνεζον, δικαστές.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος, M. Kancheva, R. Barents, J. M. Passer και G. De Baere, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος·

- α) R. Barents και J. M. Passer, δικαστές·
- β) M. Kancheva και G. De Baere, δικαστές.

Ένατο πενταμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος, L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk και C. Mac Eochaidh, δικαστές.

Ένατο τριμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος:

α) L. Madise και R. da Silva Passos, δικαστές·

β) K. Kowalik-Bańczyk και C. Mac Eochaidh, δικαστές.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Østre Landsret, Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16) κατά Skatteministeriet

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-115/16, C-118/16, C-119/16 και C-299/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 2003/49/ΕΚ — Δικαιούχος των τόκων και των δικαιωμάτων — Άρθρο 5 — Κατάχρηση δικαιώματος — Εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος καταβάλλουσα σε συνδεδεμένη εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος τόκους οι οποίοι μεταφέρονται στη συνέχεια, στο σύνολό τους ή σχεδόν στο σύνολό τους, εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Θυγατρική εταιρία υπέχουσα την υποχρέωση παρακράτησης του φόρου επί των τόκων στην πηγή)

(2019/C 139/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret, Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)

κατά

Skatteministeriet

Διατακτικό

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-115/16, C-118/16, C-119/16 και C-299/16 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό απαλλαγή φόρου για τις πληρωμές τόκων περιορίζεται αποκλειστικά στους δικαιούχους τέτοιων τόκων, ήτοι στις οντότητες που πράγματι καρπώνονται από οικονομικής απόψεως τους τόκους αυτούς και διαθέτουν ως εκ τούτου την εξουσία να καθορίζουν ελεύθερα πώς θα χρησιμοποιηθούν οι τόκοι.

Η γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, κατά την οποία οι πολίτες δεν μπορούν να επικαλούνται δολίως ή καταχρηστικώς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το πλεονέκτημα της απαλλαγής φόρου επί των πληρωμών τόκων, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49, πρέπει, σε περίπτωση δόλιας ή καταχρηστικής πρακτικής, να μην χορηγείται σε φορολογούμενο από τις εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια, ακόμη και ελλείψει διατάξεων του εθνικού δικαίου ή διεθνών συμβάσεων που να προβλέπουν τέτοια άρνηση.

- 3) Προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής απαιτείται, αφενός, η συνδρομή ενός συνόλου αντικειμενικών περιστάσεων από τις οποίες να προκύπτει ότι, παρά την τυπική τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπει η ρύθμιση της Ένωσης, δεν επιτεύχθηκε ο επιδιωκόμενος με τη ρύθμιση αυτή σκοπός και, αφετέρου, η ύπαρξη ενός υποκειμενικού στοιχείου, το οποίο συνίσταται στη βούληση του ενδιαφερομένου να αποκομίσει όφελος από τη ρύθμιση της Ένωσης δημιουργώντας τεχνητά τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για να αντλήσει το όφελος αυτό. Η συνδρομή ορισμένων ενδείξεων μπορεί να αποδεικνύει την ύπαρξη καταχρήσεως δικαιώματος, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδείξεις αυτές είναι αντικειμενικές και συγκλίνουσες. Μπορούν να αποτελούν τέτοιες ενδείξεις, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη εταιριών-οχημάτων που δεν δικαιολογείται από οικονομική σκοπιά καθώς και ο αμιγώς τυπικός χαρακτήρας της διαρθρώσεως του ομίλου εταιριών, των χρηματοοικονομικών διευθετήσεων και των δανείων. Το γεγονός ότι το κράτος μέλος από το οποίο προέρχονται οι τόκοι έχει συνάψει σύμβαση με το τρίτο κράτος στο οποίο εδρεύει η εταιρία που είναι ο δικαιούχος τους δεν ασκεί επιρροή στην ενδεχόμενη διαπίστωση καταχρήσεως δικαιώματος.
- 4) Εθνική αρχή δεν υποχρεούται να προσδιορίσει την οντότητα ή τις οντότητες που θεωρεί ότι είναι οι δικαιούχοι των τόκων, προκειμένου να αρνηθεί να αναγνωρίσει σε μια εταιρία την ιδιότητα του δικαιούχου των τόκων αυτών ή προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη καταχρήσεως δικαιώματος.
- 5) Το άρθρο 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/49 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία (SCA) η οποία έχει λάβει άδεια λειτουργίας ως εταιρία επενδύσεως κεφαλαίων υψηλού κινδύνου (SICAR) λουξεμβουργιανού δικαίου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί εταιρία κράτους μέλους, κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, δυνάμει να τύχει της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, εάν οι τόκοι που εισπράχθηκαν από την εν λόγω SICAR, σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων στο Λουξεμβούργο, γεγονός που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 6) Σε περίπτωση που το προβλεπόμενο στην οδηγία 2003/49 καθεστώς απαλλαγής από την παρακράτηση στην πηγή του φόρου επί των τόκων που καταβάλλονται από εδρεύουσα σε κράτος μέλος εταιρία σε εταιρία εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος δεν εφαρμόζεται λόγω της διαπιστώσεως απάτης ή καταχρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής, η εφαρμογή των ελευθεριών που κατοχυρώνονται στη ΣΛΕΕ δεν μπορεί να προβληθεί προκειμένου να αμφισβητηθεί η ρύθμιση του πρώτου κράτους μέλους που διέπει τη φορολόγηση των τόκων αυτών.

Εξαιρουμένης της περιπτώσεως αυτής, το άρθρο 63 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

- δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία που πληρώνει τόκους σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία υποχρεούται να προβεί σε παρακράτηση στην πηγή του φόρου επί των τόκων αυτών, ενώ η εν λόγω εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία δεν υπέχει την υποχρέωση αυτή όταν η εταιρία που εισπράττει τους τόκους είναι επίσης εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία, αλλά αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τέτοια παρακράτηση φόρου στην πηγή σε περίπτωση πληρωμής τόκων από εδρεύουσα στην ημεδαπή σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία, ενώ εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία που εισπράττει τόκους από άλλη εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία δεν υπόκειται στην υποχρέωση προκαταβολής φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων κατά τα δύο πρώτα φορολογικά έτη και, ως εκ τούτου, υποχρεούται να καταβάλει τον φόρο αυτόν επί των ως άνω τόκων διαθέτοντας σαφώς μεγαλύτερη προθεσμία προς τούτο σε σχέση με την περίπτωση της παρακρατήσεως του φόρου στην πηγή·
- αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει σε εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία που υποχρεούται να προβεί σε παρακράτηση στην πηγή φόρου επί των τόκων που καταβάλλει η ίδια σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία την υποχρέωση, σε περίπτωση καθυστερημένης πληρωμής του παρακρατούμενου αυτού φόρου, να καταβάλει τόκους υπερημερίας με επιτόκιο υψηλότερο από αυτό που εφαρμόζεται σε περίπτωση καθυστερημένης πληρωμής του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων ο οποίος επιβάλλεται, μεταξύ άλλων, στους τόκους που εισπράττει εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία από άλλη εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία·
- αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι, όταν εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία υπόκειται σε υποχρέωση παρακρατήσεως στην πηγή φόρου επί των τόκων που πληρώνει σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία, δεν λαμβάνονται υπόψη για τη φορολόγηση οι δαπάνες υπό μορφή τόκων που πραγματοποίησε η τελευταία αυτή εταιρία, οι οποίες συνδέονται άμεσα με τον επίμαχο δανεισμό, ενώ, κατά την εθνική αυτή ρύθμιση, τέτοιες δαπάνες δύνανται να εκπέσουν από εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία η οποία εισπράττει τόκους από άλλη εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία, κατά τον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της.

(¹) EE C 270 της 25.7.2016.

EE C 279 της 1.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteministeriet κατά T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-116/16 και C-117/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Απαλλαγή των κερδών που διανέμονται από εταιρίες ενός κράτους μέλους σε εταιρίες άλλων κρατών μελών — Δικαιούχος των διανεμομένων κερδών — Κατάχρηση δικαιώματος — Εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος καταβάλλουσα σε συνδεδεμένη εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος μερίσματα τα οποία μεταφέρονται στη συνέχεια, στο σύνολό τους ή σχεδόν στο σύνολό τους, εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Θυγατρική εταιρία υπέχουσα την υποχρέωση να παρακρατεί στην πηγή τον φόρο επί των κερδών)

(2019/C 139/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skatteministeriet

κατά

T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

Διατακτικό

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-116/16 και C-117/16 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Η γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης κατά την οποία οι πολίτες δεν μπορούν να επικαλούνται δολίως ή καταχρηστικούς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το πλεονέκτημα της απαλλαγής από την παρακράτηση στην πηγή του φόρου επί των κερδών που διανέμονται από θυγατρική στη μητρική της εταιρία, η οποία απαλλαγή προβλέπεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, πρέπει, σε περίπτωση δόλιας ή καταχρηστικής πρακτικής, να μη χορηγείται σε φορολογούμενο από τις εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια, ακόμη και ελλείψει διατάξεων του εθνικού δικαίου ή διεθνών συμβάσεων που να προβλέπουν τέτοια άρνηση.
- 3) Προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής απαιτείται, αφενός, η συνδρομή ενός συνόλου αντικειμενικών περιστάσεων από τις οποίες να προκύπτει ότι, παρά την τυπική τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπει η ρύθμιση της Ένωσης, δεν επιτεύχθηκε ο επιδιωκόμενος με τη ρύθμιση αυτή σκοπός και, αφετέρου, η ύπαρξη ενός υποκειμενικού στοιχείου, το οποίο συνίσταται στη βούληση του ενδιαφερομένου να αποκομίσει όφελος από τη ρύθμιση της Ένωσης δημιουργώντας τεχνητά τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να αντλήσει το όφελος αυτό. Η συνδρομή ορισμένων ενδείξεων μπορεί να αποδεικνύει την ύπαρξη καταχρήσεως δικαιώματος, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδείξεις αυτές είναι αντικειμενικές και συγκλίνουσες. Μπορούν να αποτελούν τέτοιες ενδείξεις, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη εταιριών-οχημάτων που δεν δικαιολογείται από οικονομική σκοπιά καθώς και ο αμιγώς τυπικός χαρακτήρας της διαρθρώσεως του ομίλου εταιριών, των χρηματοοικονομικών διευθετήσεων και των δανείων.

- 4) Εθνική αρχή δεν υποχρεούται να προσδιορίσει την οντότητα ή τις οντότητες που θεωρεί ότι είναι οι δικαιούχοι των μερισμάτων, προκειμένου να αρνηθεί να αναγνωρίσει σε μια εταιρία την ιδιότητα του δικαιούχου των μερισμάτων αυτών ή προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη καταχρήσεως δικαιώματος.
- 5) Σε περίπτωση που το προβλεπόμενο στην οδηγία 90/435, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123, καθεστώς απαλλαγής από την παρακράτηση στην πηγή του φόρου επί των μερισμάτων που καταβάλλονται από εγκατεστημένη σε κράτος μέλος εταιρία σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος δεν εφαρμόζεται λόγω της διαπιστώσεως απάτης ή καταχρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της ως άνω οδηγίας, η εφαρμογή των ελευθεριών που κατοχυρώνονται στη Συνθήκη ΛΕΕ δεν μπορεί να προβληθεί προκειμένου να αμφισβητηθεί η νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους που διέπει τη φορολόγηση των μερισμάτων αυτών.

(¹) ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Growth Energy, Renewable Fuels Association, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Υπόθεση C-465/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Περίθωρο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενώσεις που εκπροσωπούν παραγωγούς μη εξαγωγείς και εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων — Ενεργητική νομιμοποίηση — Άμεσος επηρεασμός — Ατομικός επηρεασμός)

(2019/C 139/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, advocat)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Growth Energy, Renewable Fuels Association (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren, advocaat, επικουρούμενη από τους N. Mizulin και M. Περιστεράκη, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (εκπρόσωποι: O. Prost και A. Massot, avocats)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (T-276/13, EU:T:2016:340), εκτός του κεφαλαίου της με το οποίο απορρίφθηκε η προσφυγή την οποία άσκησαν οι Growth Energy και Renewable Fuels Association ατομικά ως ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association ως απαράδεκτη κατά το μέρος που οι ενώσεις αυτές άσκησαν την εν λόγω προσφυγή ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης.

- 3) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως της Growth Energy και της Renewable Fuels Association κατά το μέρος που οι ενώσεις αυτές άσκησαν την εν λόγω προσφυγή ως εκπρόσωποι των συμφερόντων των εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων Murex και CHS.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 402 της 31.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Marquis Energy LLC, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Υπόθεση C-466/16 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραγωγός μη εξαγωγέας — Ενεργητική νομιμοποίηση — Άμεσος επηρεασμός)

(2019/C 139/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Marquis Energy LLC (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren, advocaat, επικουρούμενη από τους N. Mizulin και M. Περιστεράκη, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (εκπρόσωποι: O. Prost και A. Massot, avocats)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Marquis Energy κατά Συμβουλίου (T 277/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:343).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησε η Marquis Energy LLC ως απαράδεκτη.
- 3) Η Marquis Energy LLC φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 402 της 31.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X-GmbH κατά Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Υπόθεση C-135/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών — Ρήτρα standstill — Εθνική νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες ενδιάμεσες εταιρίες — Τροποποίηση της νομοθεσίας αυτής και εν συνεχεία επαναφορά της προϊσχύσασας νομοθεσίας — Εισοδήματα μιας εγκατεστημένης σε τρίτη χώρα εταιρίας από απαιτήσεις έναντι εγκατεστημένης σε κράτος μέλος εταιρίας — Συνυπολογισμός των εισοδημάτων αυτών στη φορολογική βάση ενός υποκειμένου στον φόρο ο οποίος έχει τη φορολογική κατοικία του σε κράτος μέλος — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων — Δικαιολόγηση)

(2019/C 139/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X-GmbH

κατά

Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα standstill του άρθρου 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δεν θίγει την εφαρμογή περιορισμού στις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, ο οποίος κατ' ουσίαν υφίστατο κατά την 31η Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει νομοθεσίας κράτους μέλους, μολονότι το πεδίο ισχύος του περιορισμού αυτού επεκτάθηκε, μετά την ημερομηνία αυτή, στις συμμετοχές που δεν αφορούν άμεσες επενδύσεις.
- 2) Η ρήτρα standstill του άρθρου 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απαγόρευση την οποία προβλέπει το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ εφαρμόζεται σε περιορισμό των κινήσεων κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στην περίπτωση που η εθνική φορολογική νομοθεσία από την οποία απέρρευσε ο περιορισμός αυτός τροποποιήθηκε ουσιωδώς μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 λόγω της θεσπίσεως νόμου ο οποίος τέθηκε μεν σε ισχύ αλλά αντικαταστάθηκε, πριν ακόμη εφαρμοστεί στην πράξη, από νομοθεσία κατ' ουσίαν πανομοιότυπη προς εκείνη η οποία ίσχυε στις 31 Δεκεμβρίου 1993, εκτός εάν η εφαρμογή του νόμου αυτού αναβλήθηκε δυνάμει του εθνικού δικαίου, οπότε, παρά την έναρξη ισχύος του, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί επί των κατά το άρθρο 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ διασυνοριακών κινήσεων κεφαλαίων, πράγμα το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας τα εισοδήματα που αποκτά εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα εταιρία τα οποία δεν προέρχονται από ίδια δραστηριότητα της εταιρίας αυτής, όπως αυτά τα οποία χαρακτηρίζονται ως «ενδιάμεσα εισοδήματα από επενδύσεις», κατά την έννοια της νομοθεσίας αυτής, περιλαμβάνονται, κατ' αναλογία του κατεχόμενου μεριδίου, στη φορολογική βάση ενός υποκειμένου στον φόρο ο οποίος κατοικεί στο κράτος μέλος αυτό, στην περίπτωση που ο ως άνω υποκείμενος στον φόρο συμμετέχει στην εν λόγω εταιρία κατά ποσοστό τουλάχιστον 1 % και τα εισοδήματα αυτά υποβάλλονται, στην τρίτη αυτή χώρα, σε φορολόγηση χαμηλότερη από εκείνη που ισχύει στο οικείο κράτος μέλος,

εκτός αν υφίσταται νομικό πλαίσιο το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, συμβατικές υποχρεώσεις ικανές να παράσχουν τη δυνατότητα στις εθνικές φορολογικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους να εξακριβώσουν, εφόσον απαιτείται, την αλήθεια των πληροφοριών σχετικά με την εταιρία αυτή οι οποίες παρέχονται προκειμένου να αποδειχθεί ότι η συμμετοχή του εν λόγω υποκειμένου στον φόρο στην ως άνω εταιρία δεν είναι απόρροια εικονικής δομής.

(¹) ΕΕ C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konkurrensverket κατά SJ AB

(Υπόθεση C-388/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων στον τομέα των μεταφορών — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 5 — Δραστηριότητες αποσκοπούσες στη διάθεση ή στην εκμετάλλευση δικτύων για την παροχή υπηρεσιών στο κοινό στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών — Ανάθεση, από δημόσια εθνική σιδηροδρομική επιχείρηση παρέχουσα υπηρεσίες μεταφορών, συμβάσεων υπηρεσιών καθαρισμού συρμών που ανήκουν στην εν λόγω εταιρία — Έλλειψη προηγούμενης δημοσίευσης)

(2019/C 139/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Λιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Konkurrensverket

κατά

SJ AB

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι υφίσταται δίκτυο υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών, κατά τη διάταξη αυτή, όταν διατίθενται, κατ' εφαρμογήν εθνικής ρυθμίσεως περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου, υπηρεσίες μεταφοράς επί σιδηροδρομικής υποδομής την οποία διαχειρίζεται εθνική αρχή που κατανέμει τη χωρητικότητα της υποδομής αυτής, ακόμη και αν η αρχή αυτή οφείλει να ικανοποιεί τα αιτήματα των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων εντός των ορίων της εν λόγω χωρητικότητας.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/17 έχει την έννοια ότι η δραστηριότητα που ασκεί σιδηροδρομική επιχείρηση, η οποία συνίσταται στην παροχή στο κοινό υπηρεσιών μεταφοράς ασκώντας δικαίωμα χρήσης του σιδηροδρομικού δικτύου, αποτελεί «εκμετάλλευση δικτύων» για τους σκοπούς της οδηγίας αυτής.

(¹) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) κατά Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Υπόθεση C-497/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 13 ΣΛΕΕ — Καλή μεταχείριση των ζώων — Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 — Προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους — Ιδιαίτερες μέθοδοι σφαγής που προβλέπονται από λατρευτικούς τύπους — Κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 — Άρθρο 3 και άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β?, σημείο viii — Συμβατότητα με τη βιολογική παραγωγή — Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 — Άρθρο 57, πρώτο εδάφιο — Λογότυπο βιολογικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2019/C 139/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

κατά

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2092/91, και ιδίως το άρθρο του 3 και το άρθρο του 14, παράγραφος 1, στοιχείο β?, σημείο viii, ερμηνευόμενος υπό το πρίσμα του άρθρου 13 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη θέση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 57, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 834/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 271/2010, της 24ης Μαρτίου 2010, επί προϊόντων προερχομένων από ζώα που εσφάγησαν χωρίς προηγούμενη αναισθητοποίηση στο πλαίσιο λατρευτικών τύπων, σφαγή η οποία πραγματοποιήθηκε υπό τις συνθήκες που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους, και, ιδίως, το άρθρο του 4, παράγραφος 4.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Groupe Léa Nature κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda

(Υπόθεση C-505/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΕ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5 — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SO'BiO ãtis» — Εθνικά και κοινοτικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «SO...?» — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο — Απόρριψη της αίτησης καταχωρίσεως)

(2019/C 139/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Groupe Léa Nature (εκπρόσωπος: E. Baud, avocat)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: Κ. Μαρκάκης και Δ. Μπότης), Debonair Trading Internacional Lda (εκπρόσωπος: T. Alkin, Barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η Groupe Léa Nature SA, φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Debonair Trading Internacional Lda και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associação Peço a Palavra κ.λπ. κατά Conselho de Ministros

(Υπόθεση C-563/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκατάστασης — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Εταιρία αερομεταφορών — Διαδικασία επανιδιωτικοποίησης — Πώληση μετοχών που αντιπροσωπεύουν έως και το 61 % του εταιρικού κεφαλαίου — Όροι — Υποχρέωση διατήρησης της έδρας και της πραγματικής διοίκησης της εταιρίας σε κράτος μέλος — Υποχρέωσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Υποχρέωση διατήρησης και ανάπτυξης του υφιστάμενου εθνικού επιχειρησιακού κόμβου (hub))

(2019/C 139/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

κατά

Conselho de Ministros

παρισταμένων των: Párpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται κατά την εξέταση του αν είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης απαιτήσεις σχετικές με τις δραστηριότητες εταιρίας αερομεταφορών, οι οποίες επιβάλλονται στον αγοραστή ειδικής συμμετοχής στο κεφάλαιο της εταιρίας αυτής, και ιδίως η απαίτηση που του επιβάλλει να εκπληρώνει υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, καθώς και να διατηρεί και να αναπτύσσει τον εθνικό επιχειρησιακό κόμβο (hub) της εταιρίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να περιλαμβάνονται στη συγγραφή υποχρεώσεων που διέπουν τους όρους στους οποίους υπόκειται διαδικασία επανιδιωτικοποίησης εταιρίας αερομεταφορών:
 - απαίτηση με την οποία επιβάλλεται στον αγοραστή της συμμετοχής που αποτελεί το αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας επανιδιωτικοποίησης να είναι σε θέση να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που υπέχει η εν λόγω εταιρία αερομεταφορών και
 - απαίτηση με την οποία επιβάλλεται στον εν λόγω αγοραστή να διατηρήσει την έδρα και την πραγματική διοίκηση της εν λόγω εταιρίας αερομεταφορών στο οικείο κράτος μέλος, εφόσον η μεταφορά της κύριας εγκατάστασης της εταιρίας εκτός του κράτους μέλους αυτού θα συνεπαγόταν για την εταιρία την απώλεια των δικαιωμάτων μεταφοράς που της παρέχουν διμερείς συμφωνίες μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και τρίτων χωρών με τις οποίες αυτό διατηρεί ιδιαίτερους ιστορικούς, πολιτιστικούς και κοινωνικούς δεσμούς, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
 - Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να περιλαμβάνεται στη συγγραφή υποχρεώσεων η απαίτηση να εξασφαλίσει ο αγοραστής της εν λόγω συμμετοχής τη διατήρηση και την ανάπτυξη του υφιστάμενου εθνικού επιχειρησιακού κόμβου (hub).

(¹) ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Bene Factum» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-567/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογικές διατάξεις — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαλλαγές — Έννοια του «προϊόντος μη προσωριζόμενου για κατανάλωση από τον άνθρωπο» — Κριτήρια εκτιμήσεως)

(2019/C 139/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausybės administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Bene Factum» UAB

κατά

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β?, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην αιθυλική αλκοόλη που έχει υποστεί μετουσίωση σύμφωνα με τις σχετικές προδιαγραφές κράτους μέλους και περιέχεται σε καλλυντικά προϊόντα ή σε προϊόντα στοματικής υγιεινής τα οποία, παρότι δεν προορίζονται, αυτά καθαυτά, για κατανάλωση από τον άνθρωπο, καταναλώνονται ωστόσο από ορισμένα πρόσωπα ως αλκοολούχα ποτά.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β?, της οδηγίας 92/83 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην αιθυλική αλκοόλη που έχει υποστεί μετουσίωση σύμφωνα με τις σχετικές προδιαγραφές κράτους μέλους και περιέχεται σε καλλυντικά προϊόντα ή σε προϊόντα στοματικής υγιεινής τα οποία, παρότι δεν προορίζονται, αυτά καθαυτά, για κατανάλωση από τον άνθρωπο, καταναλώνονται ωστόσο από ορισμένα πρόσωπα ως αλκοολούχα ποτά, όταν το πρόσωπο που εισάγει τα προϊόντα αυτά από κράτος μέλος με σκοπό τη διανομή τους σε τελικούς καταναλωτές από άλλα πρόσωπα στο κράτος μέλος προορισμού, γνωρίζοντας ότι τα εν λόγω προϊόντα καταναλώνονται επίσης ως αλκοολούχα ποτά, προβαίνει στην παρασκευή και την επισημάνσή τους λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός αυτό προκειμένου να αυξηθούν οι πωλήσεις τους.

(¹) ΕΕ C 402 της 27.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Arbeits- und Sozialgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse κατά Gradbeništno Korana d.o.o.

(Υπόθεση C-579/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Εξαιρούμενες υποθέσεις — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρο 53 — Αίτηση εκδόσεως βεβαιώσεως που πιστοποιεί ότι η εκδοθείσα από το δικαστήριο προελεύσεως απόφαση είναι εκτελεστή — Απόφαση η οποία αφορά αξίωση καταβολής προσαυξήσεων για τη χορήγηση επιδόματος αδείας, εγχειρόμενη από οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως κατά εργοδότη λόγω αποσπάσεως εργαζομένων — Άσκηση δικαιοδοτικής δραστηριότητας εκ μέρους του επιληφθέντος της υποθέσεως δικαστηρίου)

(2019/C 139/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

κατά

Gradbeništvo Korana d.o.o.

Διατακτικό

Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αγωγή με αίτημα την ικανοποίηση αξιώσεως καταβολής προσαυξήσεων για τη χορήγηση επιδόματος αδείας, την οποία εγείρει ένας συλλογικός οργανισμός δημοσίου δικαίου κατά εργοδότη λόγω αποσπάσεως σε ορισμένο κράτος μέλος εργαζομένων που δεν έχουν σε αυτό τον συνήθη τόπο εργασίας τους ή στο πλαίσιο διαθέσεως εργατικού δυναμικού εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ή κατά εργοδότη με έδρα εκτός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους λόγω απασχολήσεως εργαζομένων που έχουν τον συνήθη τόπο εργασίας τους στο ίδιο κράτος μέλος, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, στο μέτρο που ο τρόπος ασκήσεως μιας τέτοιας αγωγής δεν παρεκκλίνει από τους κανόνες του κοινού δικαίου και, ιδίως, δεν αποκλείει τη δυνατότητα του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της διαφοράς να ελέγξει το βάσιμο των στοιχείων στα οποία στηρίζεται η διαπίστωση της εν λόγω αξιώσεως, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin Wächtler κατά Finanzamt Konstanz

(Υπόθεση C-581/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μεταφορά του τόπου της κατοικίας ενός φυσικού προσώπου από κράτος μέλος προς την Ελβετία — Φορολόγηση των λανθανουσών υπεραξιών των εταιρικών μεριδίων — Άμεση φορολογία — Ελεύθερη κυκλοφορία των ελεύθερων επαγγελματιών — Ίση μεταχείριση)

(2019/C 139/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Martin Wächtler

κατά

Finanzamt Konstanz

Διατακτικό

Οι διατάξεις της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε φορολογική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, σε περίπτωση που ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι υπήκοος κράτους μέλους και το οποίο ασκεί οικονομική δραστηριότητα εντός της Ελβετικής Συνομοσπονδίας μεταφέρει την κατοικία του από το κράτος μέλος που έχει θεσπίσει την επίμαχη φορολογική ρύθμιση προς την Ελβετία, προβλέπει την είσπραξη, κατά τον χρόνο της μεταφοράς αυτής, του φόρου που οφείλεται επί των υπεραξιών των εταιρικών μεριδίων του εν λόγω υπηκόου, ενώ, αντιθέτως, σε περίπτωση διατήρησης της κατοικίας στο ίδιο κράτος μέλος, η είσπραξη του φόρου διενεργείται μόνον όταν πραγματοποιηθούν οι υπεραξίες, δηλαδή κατά τη μεταβίβαση των οικείων εταιρικών μεριδίων.

(¹) EE C 13 της 15.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-670/17 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ) — Τμήμα Προσανατολισμού — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Επιχειρησιακό πρόγραμμα — Δημοσιονομικές διορθώσεις — Άρθρο 39 — Νομική βάση — Μεταβατικές διατάξεις)

(2019/C 139/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Α.-Ευ. Βασιλοπούλου και Ι. Παχή)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και J. Aquilina)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Σεπτεμβρίου 2017, Ελλάδα κατά Επιτροπής (T-327/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:631).
- 2) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση C(2015) 1936 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως στ[η συνδρομή] του ΕΓΓΠΕ — Τμήμα Προσανατολισμού, [που είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο] του επιχειρησιακού προγράμματος CCI 2000GR061PO021 (Ελλάδα — Στόχος 1 — Ανασυγκρότηση της Υπαίδρου).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ελληνική Δημοκρατία σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

(¹) EE C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Karlsruhe (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά του Detlef Meyn

(Υπόθεση C-9/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδηγία 2006/126/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης — Άρνηση αναγνώρισεως άδειας οδήγησης χορηγηθείσας σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα οδήγησης που στηρίζεται σε άδεια οδήγησης)

(2019/C 139/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Karlsruhe

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Detlef Meyn

Διατακτικό

Οι διατάξεις της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει άδεια οδήγησης της οποίας ο κάτοχος έχει τη συνήθη διαμονή του στη επικράτειά του και η οποία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, χωρίς εξέταση της ικανότητας οδήγησης, βάσει άδειας οδήγησης χορηγηθείσας σε άλλο κράτος μέλος και εκδοθείσας σε ανταλλαγή άδειας οδήγησης χορηγηθείσας σε τρίτο κράτος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-14/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διαιτησίας — Άρθρο 272 ΣΛΕΕ — Έννοια της «αναγνωριστικής αγωγής» — Άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Έννοια της «διοικητικής αποφάσεως» — Σύμβαση επιδοτήσεως συναφθείσα στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαisiού για την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα (CIP) (2007 — 2013) — Εκθέσεις λογιστικού ελέγχου διαπιστώνουσες τον μη επιλέξιμο χαρακτήρα ορισμένων δηλωθεισών δαπανών)

(2019/C 139/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio και D. Pirra Xarepe, advogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και την M. M. Farrajota)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Alfamico — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 72 της 26.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Ilmārs Rimšēničs (C-202/18), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (C-238/18) κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-202/18 και C-238/18) (¹)

(Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών — Προσφυγή στηριζόμενη σε παράβαση του άρθρου 14.2, δεύτερο εδάφιο, του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Απόφαση εθνικής αρχής περί αναστολής άσκησης των καθηκόντων του διοικητή της εθνικής κεντρικής τράπεζας)

(2019/C 139/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ilmārs Rimšēničs (εκπρόσωποι: S. Vāgrīņš, M. Kvērs και I. Pazare, advokāti) (C-202/18), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: C. Zilioli, K. Kaiser και C. Kroppenstedt, επικουρούμενοι από τον D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, και τη V. Čuske-Jurjeva, advocate) (C-238/18)

Καθή: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: I. Kucina και J. Davidoviča)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-202/18 και C-238/18 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Γραφείου Πρόληψης και Καταπολέμησης της Διαφθοράς, Λεττονία), της 19ης Φεβρουαρίου 2018, κατά το μέρος που απαγορεύει στον Ilmārs Rimšēničs να ασκεί τα καθήκοντά του ως διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Λεττονίας.
- 3) Η Δημοκρατία της Λεττονίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

(¹) EE C 161 της 7.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Jorge Sequeira Mesquita κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-278/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Απαλλαγή — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β' — Αγρομισθώση και μισθώση ακινήτων — Έννοια — Σύμβαση για την παραχώρηση της γεωργικής εκμεταλλεύσεως αγροτικών εκτάσεων που καλύπτονται από αμπέλια)

(2019/C 139/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

κατά

Fazenda Pública

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για τις αγρομισθώσεις και τις μισθώσεις ακινήτων έχει εφαρμογή σε σύμβαση για την παραχώρηση της γεωργικής εκμεταλλεύσεως αγροτικών εκτάσεων καλυπτόμενων από αμπέλια σε εταιρία δραστηριοποιούμενη στον τομέα της αμπελοργίας, η οποία συνήφθη για περίοδο ενός έτους, με δυνατότητα αυτόματης ανανεώσεως, και έναντι μισθώματος καταβλητέου κατά τη λήξη κάθε ετησίας περιόδου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 259 της 23.7.2018.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-771/18)

(2019/C 139/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Talabér-Ritz)

Καθής: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 ⁽¹⁾, και του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1775/2005 ⁽²⁾, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το κόστος στο οποίο υποβάλλονται στην πραγματικότητα οι διαχειριστές των δικτύων.
- Να αναγνωρίσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 37, παράγραφος 17, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ ⁽³⁾, και του άρθρου 41, παράγραφος 17, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ ⁽⁴⁾, καθόσον δεν θέσπισε κατάλληλη διαδικασία για τη διασφάλιση του δικαιώματος προσφυγής κατά των αποφάσεων της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ.
- Να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 και το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2009 θεσπίζουν την αρχή του καθορισμού των τιμολογίων για τη χρήση των δικτύων αναλόγως του κόστους.

Ωστόσο, ο νόμος περί ηλεκτρικής ενέργειας και ο νόμος περί φυσικού αερίου που ισχύουν στην Ουγγαρία δεν επιτρέπουν στη ρυθμιστική αρχή να λαμβάνει υπόψη, κατά τον καθορισμό των τιμολογίων για τη χρήση των δικτύων, όλα τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται στην πραγματικότητα οι διαχειριστές των δικτύων, όπως ο ειδικός φόρος επί των δικτύων ενέργειας και τα έξοδα που σχετίζονται με τις προμήθειες των τραπεζικών συναλλαγών.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν υπάρχει κανένας αντικειμενικός λόγος που να εμποδίζει την εθνική ρυθμιστική αρχή να λαμβάνει υπόψη τα ως άνω έξοδα κατά τον καθορισμό των τιμολογίων για τη χρήση των δικτύων.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 17, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και το άρθρο 41, παράγραφος 17, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν κατάλληλοι μηχανισμοί σε εθνικό επίπεδο δυνάμει των οποίων μέρος θιγόμενο από την απόφαση ρυθμιστικής αρχής έχει δικαίωμα προσφυγής σε φορέα ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη και από οποιαδήποτε κυβέρνηση.

Κατά την Επιτροπή, η Ουγγαρία δεν έχει θεσπίσει κατάλληλη διαδικασία για τη διασφάλιση του δικαιώματος προσφυγής κατά των αποφάσεων της εθνικής ρυθμιστικής αρχής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 55.

⁽⁴⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 94.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2018 — WO κατά Vas Megyei Kormányhivatal

(Υπόθεση C-777/18)

(2019/C 139/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: WO

Καθή: Vas Megyei Kormányhivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά περιορισμό αντίθετο προς το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) η πρόβλεψη σε εθνικό κανόνα, όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, περί αποκλεισμού της δυνατότητας, σε σχέση με την επιστροφή εξόδων διασυνοριακής υγειονομικής περιθάλψεως, εκ των υστέρων εγκρίσεως της υγειονομικής περιθάλψεως που παρέχεται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς προηγούμενη έγκριση, ακόμα και όταν, εν αναμονή της προηγούμενης εγκρίσεως, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να επιδεινωθεί κατά τρόπο μη αναστρέψιμο η κατάσταση της υγείας του ασθενούς;
- 2) Είναι σύμφωνο με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που διατυπώνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περιθάλψεως ⁽¹⁾, καθώς και με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των ασθενών, το σύστημα εγκρίσεων κράτους μέλους το οποίο, σε σχέση με την επιστροφή των εξόδων διασυνοριακής υγειονομικής περιθάλψεως, αποκλείει τη δυνατότητα εκ των υστέρων εγκρίσεως, ακόμα και όταν, εν αναμονή της προηγούμενης εγκρίσεως, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να επιδεινωθεί κατά τρόπο μη αναστρέψιμο η κατάσταση της υγείας του ασθενούς;
- 3) Είναι σύμφωνος με την απαίτηση περί εύλογων χρονικών ορίων της διαδικασίας που λαμβάνουν υπόψη τη συγκεκριμένη ιατρική κατάσταση και τον επείγοντα χαρακτήρα και τις ατομικές περιστάσεις, η οποία εισάγεται με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περιθάλψεως, εθνικός κανόνας ο οποίος, ανεξαρτήτως της καταστάσεως της υγείας του ασθενούς που υποβάλλει την αίτηση, προβλέπει ως χρονικό όριο της διαδικασίας 31 ημέρες, προκειμένου η αρμόδια αρχή να χορηγήσει την προηγούμενη έγκριση, και 23 ημέρες, προκειμένου να την αρνηθεί; Η αρχή μπορεί να εξετάσει, όσον αφορά την αίτηση, αν η παροχή περιθάλψεως καλύπτεται από την κοινωνική ασφάλιση και, στην περίπτωση που τούτο συμβαίνει, αν ένας πάροχος υγειονομικής περιθάλψεως που χρηματοδοτείται από δημόσιους πόρους μπορεί να την παράσχει εντός εύλογου από ιατρική άποψη χρονικού ορίου, ενώ, στην αντίθετη περίπτωση, εξετάζει την ποιότητα, την ασφάλεια και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας της περιθάλψεως που παρέχεται από τον υποδεικνυόμενο από τον ασθενή πάροχο.
- 4) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽²⁾, υπό την έννοια ότι η επιστροφή των εξόδων διασυνοριακής υγειονομικής περιθάλψεως μπορεί να ζητηθεί μόνον εάν ο ασθενής υποβάλει αίτηση για προηγούμενη έγκριση στον αρμόδιο φορέα; Ή το ίδιο το άρθρο 20, παράγραφος 1, δεν αποκλείει τη δυνατότητα να υποβληθεί αίτηση για την εκ των υστέρων έγκριση της επιστροφής των εξόδων;

- 5) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, η περίπτωση κατά την οποία ο ασθενής μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος, αφού έχει κλείσει ειδικό ραντεβού για ιατρικές εξετάσεις και προσωρινό ραντεβού για ενδεχόμενη εγχείρηση ή ιατρική επέμβαση την επόμενη των εξετάσεων και, λόγω της καταστάσεως της υγείας του ασθενούς, η εγχείρηση ή η ιατρική επέμβαση όντως πραγματοποιείται; Μπορεί, στην περίπτωση αυτή, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, να υποβληθεί αίτηση για την εκ των υστέρων έγκριση της επιστροφής των εξόδων;
- 6) Εμπίπτει στην έννοια της προγραμματισμένης περιθάλψεως του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽²⁾, η περίπτωση κατά την οποία ο ασθενής μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος, αφού έχει κλείσει ειδικό ραντεβού για ιατρικές εξετάσεις και προσωρινό ραντεβού για ενδεχόμενη εγχείρηση ή ιατρική επέμβαση την επόμενη των εξετάσεων, και, λόγω της καταστάσεως της υγείας του ασθενούς, η εγχείρηση ή η ιατρική επέμβαση όντως πραγματοποιείται; Μπορεί, στην περίπτωση αυτή, κατά την έννοια του άρθρου 26, να υποβληθεί αίτηση για την εκ των υστέρων έγκριση της επιστροφής των εξόδων; Απαιτεί ο κανονισμός προηγούμενη έγκριση για την περίπτωση του άρθρου 26, παράγραφος 1, και στην περίπτωση της επείγουσας και ζωτικής περιθάλψεως του άρθρου 26, παράγραφος 3;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 88, σ. 45.

⁽²⁾ ΕΕ 2004, L 166, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2009, L 284, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 20 Δεκεμβρίου 2018 — Telenor Magyarország Zrt. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Υπόθεση C-807/18)

(2019/C 139/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Telenor Magyarország Zrt.

Καθού: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός), η εμπορική συμφωνία μεταξύ παρόχου υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και τελικού χρήστη, βάσει της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών χρεώνει στον τελικό χρήστη μηδενικό τέλος αναφορικά με ορισμένες εφαρμογές (τουτέστιν, η διακίνηση δεδομένων που συνεπάγεται μια συγκεκριμένη εφαρμογή δεν υπολογίζεται στην κατανάλωση δεδομένων ούτε επιβραδύνει την ταχύτητά της μετά την εξάντληση του συμφωνηθέντος όγκου δεδομένων), και βάσει της οποίας ο εν λόγω πάροχος προβαίνει σε διάκριση η οποία περιορίζεται στους όρους της εμπορικής συμφωνίας που συνάπτεται με τον τελικό καταναλωτή και η οποία απευθύνεται μόνο στον τελικό χρήστη που είναι μέρος στην εν λόγω συμφωνία, και όχι στον τελικό χρήστη που δεν είναι μέρος αυτής;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού την έννοια ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί παράβαση –λαμβανομένης, επίσης, υπόψη της αιτιολογικής σκέψης 7 του κανονισμού– απαιτείται αξιολόγηση βάσει του αντικτύπου και της αγοράς, ώστε να καθορισθεί αν τα μέτρα που έλαβε ο πάροχος υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο περιορίζουν ουσιωδώς –και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό– τα δικαιώματα που απονέμει στον τελικό χρήστη το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού;
- 3) Ανεξάρτητα από το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, έχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτήν απαγόρευση είναι γενικού και αντικειμενικού χαρακτήρα, οπότε, δυνάμει αυτής της ίδιας, απαγορεύεται κάθε μέτρο διαχείρισης της κίνησης που εισάγει διαφορές μεταξύ συγκεκριμένων περιεχόμενων διαδικτύου, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν ο πάροχος υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο τις εισάγει μέσω συμφωνίας, εμπορικής πρακτικής ή άλλου είδους συμπεριφοράς;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, μπορεί επίσης να συντρέχει παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού λόγω και μόνον επειδή υπάρχει δυσμενής διάκριση, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω αξιολόγηση της αγοράς και του αντικτύπου, με αποτέλεσμα να μην είναι απαραίτητη στην περίπτωση αυτή η αξιολόγηση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του κανονισμού;

(¹) ΕΕ 2015, L 310, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) στις
21 Δεκεμβρίου 2018 — ΚΑ κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la
Seguridad Social (TGSS)**

(Υπόθεση C-811/18)

(2019/C 139/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: ΚΑ

Εφεσίβλητα: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 157 ΣΛΕΕ την έννοια ότι «προσαύξηση λόγω μητρότητας» επί των ανταποδοτικών συντάξεων λόγω γήρατος, χηρείας ή μόνιμης ανικανότητας προς εργασία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει πλήρως και άνευ ετέρου τους συνταξιούχους πατέρες οι οποίοι δύνανται να αποδείξουν ότι ανέλαβαν τη φροντίδα των τέκνων τους, συνεπάγεται διάκριση ως προς την αμοιβή μεταξύ εργαζόμενων μητέρων και εργαζόμενων πατέρων;
- 2) Έχει η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου που θεσπίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (¹), την έννοια ότι αντίκειται σε αυτήν εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως το άρθρο 60 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος αριθ. 8/2015 της 30ής Οκτωβρίου με το οποίο εγκρίνεται το αναδιατυπωμένο κείμενο του Γενικού Νόμου περί Κοινωνικής Ασφαλίσεως (Real Decreto legislativo 8/2015 de 30 de octubre por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social), η οποία αποκλείει πλήρως και άνευ ετέρου από την προσαύξηση την οποία προβλέπει κατά τον υπολογισμό των συντάξεων λόγω γήρατος, χηρείας ή μόνιμης ανικανότητας προς εργασία τους συνταξιούχους πατέρες οι οποίοι δύνανται να αποδείξουν ότι ανέλαβαν τη φροντίδα των τέκνων τους;

- 3) Έχει το άρθρο 2 (παράγραφοι 2, 3 και 4) και το άρθρο 5 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντίκειται σε αυτά μέτρο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο αποκλείει πλήρως και άνευ ετέρου από την προσαύξηση την οποία προβλέπει κατά τον υπολογισμό των συντάξεων λόγω γήρατος, χηρείας ή μόνιμης ανικανότητας προς εργασία τους συνταξιούχους πατέρες οι οποίοι δύνανται να αποδείξουν ότι ανέλαβαν τη φροντίδα των τέκνων τους;
- 4) Αντίκειται ο αποκλεισμός του εκκαλούντος από την ισπανική «προσαύξηση λόγω μητρότητας» στην επιταγή περί απαγορεύσεως διακρίσεων του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (2000/C 364/01);

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. εκδ. 05/003, σ. 160.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. εκδ. 05/002, σ. 70.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real κατά RH

(Υπόθεση C-836/18)

(2019/C 139/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Εφεσίβλητος: RH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται το να απαιτείται από Ισπανό υπήκοο ο οποίος δεν έχει ασκήσει το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, του RD [Real Decreto, βασιλικού διατάγματος] 240/2007, ως αναγκαία προϋπόθεση για την ανανώριση, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εν λόγω RD, του δικαιώματος διαμονής του ή της συζύγου του που είναι υπήκοος τρίτης χώρας, σε περίπτωση που οι απαιτήσεις αυτές δεν πληρούνται, παράβαση του άρθρου 20 ΣΛΕΕ, εάν, συνεπεία της αρνήσεως αναγνωρίσεως του εν λόγω δικαιώματος, ο Ισπανός υπήκοος υποχρεώνεται να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης στο σύνολό του;

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το άρθρο 68 του Código Civil Español [ισπανικού αστικού κώδικα] προβλέπει υποχρέωση συμβιώσεως των συζύγων.

- 2) Εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, αντιβαίνει στο άρθρο 20 ΣΛΕΕ, υπό τους προμνησθέντες όρους, η πρακτική του ισπανικού κράτους να εφαρμόζει άνευ ετέρου τη ρύθμιση του άρθρου 7 του RD 240/2007, μη χορηγώντας άδεια διαμονής στο μέλος οικογενειακής πολιίτη της Ένωσης ο οποίος ουδέποτε άσκησε την ελευθερία κυκλοφορίας, για τον λόγο και μόνον ότι ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης δεν πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στη διάταξη αυτή, χωρίς να εξετάζεται συγκεκριμένα και ατομικά εάν μεταξύ του εν λόγω πολίτη της Ένωσης και του υπηκόου τρίτης χώρας υφίσταται σχέση εξαρτήσεως τέτοιας φύσεως ώστε, για οποιονδήποτε λόγο και λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, σε περίπτωση μη αναγνώρισεως δικαιώματος διαμονής σε υπήκοο τρίτης χώρας, ο πολίτης της Ένωσης δεν θα μπορούσε να χωριστεί από το μέλος της οικογένειάς του από το οποίο εξαρτάται και θα πρέπει να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης;

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ άλλων, η απόφαση της 8ης Μαΐου 2018, C-82/16, Κ.Α. κ.λπ. κατά Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Απόφαση της 8ης Μαΐου 2018, Κ.Α. κ.λπ. (Οικογενειακή επανένωση στο Βέλγιο) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά ΧΝ

(Υπόθεση C-21/19)

(2019/C 139/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, με τόπο συνεδριάσεων στο Arnhem

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΧΝ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι μια ουσία που δεν συνιστά υποπροϊόν κατά την έννοια της οδηγίας 2008/98/ΕΚ (της οδηγίας-πλαίσιο για τα απόβλητα) ⁽¹⁾ δεν συνιστά *εξ ορισμού* ούτε ζωικό υποπροϊόν κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα ⁽²⁾, με συνέπεια να μην εξαιρείται η ουσία αυτή σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 από το πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού; Η μήπως δεν αποκλείεται να εμπίπτει μια ουσία στον ορισμό των ζωικών υποπροϊόντων κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα, όταν η ουσία αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, οπότε δεν εμπίπτει άνευ ετέρου στον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006;
- 2) Ποια έννοια έχει η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 ⁽³⁾ –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα ⁽⁴⁾–, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006: Έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά; Η μήπως έχει την έννοια της μεταφοράς των υλικών που αναφέρονται στο άρθρο 48 του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (πρώην άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002), που περιορίζεται στα ζωικά υποπροϊόντα και στα παράγωγα προϊόντα τους κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ήτοι υλικών της κατηγορίας 1, υλικών της κατηγορίας 2 και ορισμένων παράγωγων προϊόντων συμπεριλαμβανομένης της μεταποιημένης ζωικής πρωτεΐνης που είναι παράγωγο προϊόν υλικών της κατηγορίας 3;

- 3) Αν η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα —, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 ομοίως την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτό και μεταφορές μειγμάτων ζωικών υποπροϊόντων και άλλων ουσιών και, αν ναι, ασκεί επιρροή η αναλογία αναμειξέως των ζωικών υποπροϊόντων και των άλλων ουσιών; Η μήπως χάνει το ζωικό υποπροϊόν τον χαρακτήρα του ζωικού υποπροϊόντος κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα και συνεπεία της αναμειξέως του με άλλη ουσία θεωρείται απόβλητο κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006;

-
- (¹) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ 2002, L 273, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά ΥΟ

(Υπόθεση C-22/19)

(2019/C 139/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, με τόπο συνεδριάσεων στο Arnhem

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΥΟ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι μια ουσία που δεν συνιστά υποπροϊόν κατά την έννοια της οδηγίας 2008/98/ΕΚ (της οδηγίας-πλαίσιο για τα απόβλητα) (¹) δεν συνιστά εξ ορισμού ούτε ζωικό υποπροϊόν κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (²), με συνέπεια να μην εξαιρείται η ουσία αυτή σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 από το πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού; Η μήπως δεν αποκλείεται να εμπίπτει μια ουσία στον ορισμό των ζωικών υποπροϊόντων κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα, όταν η ουσία αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, οπότε δεν εμπίπτει άνευ ετέρου στον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006;
- 2) Ποια έννοια έχει η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 (³) –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (⁴)–, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006: Έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά; Η μήπως έχει την έννοια της μεταφοράς των υλικών που αναφέρονται στο άρθρο 48 του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (πρώην άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002), που περιορίζεται στα ζωικά υποπροϊόντα και στα παράγωγα προϊόντα τους κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ήτοι υλικών της κατηγορίας 1, υλικών της κατηγορίας 2 και ορισμένων παράγωγων προϊόντων συμπεριλαμβανομένης της μεταποιημένης ζωικής πρωτεΐνης που είναι παράγωγο προϊόν υλικών της κατηγορίας 3;

- 3) Αν η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα —, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 ομοίως την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτό και μεταφορές μειγμάτων ζωικών υποπροϊόντων και άλλων ουσιών και, αν ναι, ασκεί επιρροή η αναλογία αναμειξεως των ζωικών υποπροϊόντων και των άλλων ουσιών; Η μήπως χάνει το ζωικό υποπροϊόν τον χαρακτήρα του ζωικού υποπροϊόντος κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα και συνεπεία της αναμειξεως του με άλλη ουσία θεωρείται απόβλητο κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006;

-
- (¹) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ 2002, L 273, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά P.F. Kamstra Recycling BV

(Υπόθεση C-23/19)

(2019/C 139/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, με τόπο συνεδριάσεων στο Arnhem

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

P.F. Kamstra Recycling BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι μια ουσία που δεν συνιστά υποπροϊόν κατά την έννοια της οδηγίας 2008/98/ΕΚ (της οδηγίας-πλαίσιο για τα απόβλητα) (¹) δεν συνιστά εξ ορισμού ούτε ζωικό υποπροϊόν κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (²), με συνέπεια να μην εξαιρείται η ουσία αυτή σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 από το πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού; Η μήπως δεν αποκλείεται να εμπίπτει μια ουσία στον ορισμό των ζωικών υποπροϊόντων κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα, όταν η ουσία αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, οπότε δεν εμπίπτει άνευ ετέρου στον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006;
- 2) Ποια έννοια έχει η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 (³) –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (⁴)—, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006: Έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά; Ή μήπως έχει την έννοια της μεταφοράς των υλικών που αναφέρονται στο άρθρο 48 του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα (πρώην άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002), που περιορίζεται στα ζωικά υποπροϊόντα και στα παράγωγα προϊόντα τους κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ήτοι υλικών της κατηγορίας 1, υλικών της κατηγορίας 2 και ορισμένων παράγωγων προϊόντων συμπεριλαμβανομένης της μεταποιημένης ζωικής πρωτεΐνης που είναι παράγωγο προϊόν υλικών της κατηγορίας 3;

3) Αν η μεταφορά αποβλήτων που υπόκειται στις απαιτήσεις εγκρίσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 –νυν κανονισμός του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα —, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, έχει την έννοια της μεταφοράς ζωικών υποπροϊόντων (από μια χώρα σε άλλη), χωρίς να ασκεί επιρροή σε ποια κατηγορία ανήκουν τα υλικά αυτά, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 ομοίως την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτό και μεταφορές μειγμάτων ζωικών υποπροϊόντων και άλλων ουσιών και, αν ναι, ασκεί επιρροή η αναλογία αναμειξέως των ζωικών υποπροϊόντων και των άλλων ουσιών; Η μήπως χάνει το ζωικό υποπροϊόν τον χαρακτήρα του ζωικού υποπροϊόντος κατά την έννοια του κανονισμού του 2009 για τα ζωικά υποπροϊόντα και συνεπεία της αναμειξέως του με άλλη ουσία θεωρείται απόβλητο κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006;

(¹) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ 2002, L 273, σ. 1).

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vergunningsbetwistingen (Βέλγιο) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — A, B, C, D, E κατά Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Υπόθεση C-24/19)

(2019/C 139/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: A, B, C, D, E

Καθού: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ (¹) (στο εξής: οδηγία ΣΕΠΕ) την έννοια ότι το άρθρο 99 της Besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne [απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 23ης Δεκεμβρίου 2011 για την τροποποίηση της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 6ης Φεβρουαρίου 1991 περί θεσπίσεως των φλαμανδικών κανόνων σχετικά με την έκδοση περιβαλλοντικής άδειας και της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 1ης Ιουνίου 1995 περί θεσπίσεως γενικών και τομεακών κανόνων στον τομέα της υγιεινής του περιβάλλοντος, στο εξής: απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2011] σχετικά με την προσαρμογή των αποφάσεων αυτών στην ανάπτυξη της τεχνικής που εισάγει το τμήμα 5.20.6 στη VLAREM II

όσον αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος από αιολική ενέργεια, καθώς και η Omzendbrief «Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines» [εγκύκλιος «Πλαίσιο αξιολογήσεως και προϋποθέσεων για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών», στο εξής: εγκύκλιος] του έτους 2006 [στο εξής, από κοινού: εξεταζόμενα νομικά εργαλεία], που περιέχουν διάφορες διατάξεις για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών, μεταξύ άλλων και μέτρα ασφάλειας και κανόνες που ρυθμίζουν την προκαλούμενη σκίαση και τα επίπεδα θορύβου ανάλογα με την περιοχή χωροταξικού σχεδιασμού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια των παρατιθέμενων διατάξεων της οδηγίας; Σε περίπτωση που προκύψει ότι πριν από τη θέσπιση των εξεταζόμενων νομικών εργαλείων έπρεπε να διενεργηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μπορεί το αιτούν δικαστήριο να διατηρήσει προσωρινώς τα έννομα αποτελέσματα αυτών των παράνομων νομικών εργαλείων; Συναφώς, πρέπει να υποβληθούν ορισμένα επιμέρους ερωτήματα:

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ πολιτικό μέτρο όπως η προκειμένη εγκύκλιος η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας και της πολιτικής ελευθερίας διαμορφώσεως που διαθέτει η οικεία αρχή, λόγος άλλωστε για τον οποίο δεν έχει καθορισθεί, κατ' ουσίαν, αρμόδια αρχή για την εκπόνηση «σχεδίων ή προγραμμάτων» και δεν προβλέπεται τυπική διαδικασία εκπονήσεως;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ πολιτικό μέτρο ή γενική ρύθμιση, όπως τα εξεταζόμενα νομικά εργαλεία, μόνο για τον λόγο ότι περιορίζει εν μέρει τη διακριτική ευχέρεια της αρχής που είναι αρμόδια για τη χορήγηση άδειας, ακόμη και αν δεν συνιστά απαίτηση ή αναγκαία προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας και δεν επιδιώκει να καθορίσει πλαίσιο για τη χορήγηση μελλοντικών αδειών, μολονότι, κατά τον νομοθέτη της Ένωσης, ο σκοπός αυτός αποτελεί συστατικό στοιχείο της έννοιας «σχέδια και προγράμματα»;
- 3) Μπορεί να θεωρηθεί ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ πολιτικό μέτρο, όπως η εξεταζόμενη εγκύκλιος, που ανάγεται σε λόγους ασφάλειας δικαίου και, ως εκ τούτου, εκπονήθηκε απολύτως προαιρετικά, και αντιβαίνει τέτοια ερμηνεία, ενδεχομένως, στη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η τελεολογική ερμηνεία οδηγίας δεν δύναται να παρεκκλίνει ουσιωδώς από τη σαφώς εκφρασθείσα βούληση του νομοθέτη της Ένωσης;
- 4) Μπορεί να θεωρηθεί ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ το τμήμα 5.20.6 της VLAREM II που περιέχει διατάξεις των οποίων η θέσπιση δεν ήταν υποχρεωτική, και αντιβαίνει τέτοια ερμηνεία, ενδεχομένως, στη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η τελεολογική ερμηνεία οδηγίας δεν δύναται να παρεκκλίνει ουσιωδώς από τη σαφώς εκφρασθείσα βούληση του νομοθέτη της Ένωσης;
- 5) Μπορούν να θεωρηθούν ως «σχέδιο ή πρόγραμμα [...] τα οποία καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', και του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας ΣΕΠΕ πολιτικό μέτρο και κανονιστική κυβερνητική απόφαση, όπως τα εξεταζόμενα νομικά εργαλεία, που έχουν περιορισμένο ενδεικτικό χαρακτήρα ή τουλάχιστον δεν θέτουν ορισμένο πλαίσιο από το οποίο να προκύπτει δικαίωμα εκτελέσεως έργου και δεν παρέχουν δικαίωμα σε πλαίσιο εντός του οποίου δύναται να επιτραπούν έργα, και αντιβαίνει τέτοια ερμηνεία, ενδεχομένως, στη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η τελεολογική ερμηνεία οδηγίας δεν δύναται να παρεκκλίνει ουσιωδώς από τη σαφώς εκφρασθείσα βούληση του νομοθέτη της Ένωσης;
- 6) Μπορούν να θεωρηθούν ως «σχέδιο ή πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', και του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας ΣΕΠΕ και, επομένως, ως πράξεις οι οποίες θεσπίζουν κανόνες και διαδικασίες ελέγχου στον οικείο τομέα και προβλέπουν σημαντικό σύνολο κριτηρίων και προϋποθέσεων για την αδειοδότηση και εκτέλεση ενός ή περισσότερων έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, πολιτικό μέτρο, όπως η εγκύκλιος EME/2006/01- RO/2006/02 η οποία έχει αμιγώς ενδεικτικό χαρακτήρα, και/ή κανονιστική κυβερνητική απόφαση, όπως το τμήμα 5.20.6 της VLAREM II το οποίο καθορίζει ελάχιστα όρια για τη χορήγηση άδειας και κατά τα λοιπά λειτουργεί απολύτως αυτόνομα ως γενική ρύθμιση, ενώ και στις δύο περιπτώσεις προβλέπεται μόνον περιορισμένος αριθμός κριτηρίων και προϋποθέσεων και ούτε το εν λόγω μέτρο ούτε η κυβερνητική απόφαση καθορίζουν αυτοτελώς οποιοδήποτε κριτήριο ή οποιαδήποτε προϋπόθεση και, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να προβληθεί το επιχείρημα ότι βάσει αντικειμενικών περιστάσεων δύναται να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων;
- 7) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δύναται δικαστήριο να προβεί σε τέτοια διαπίστωση μετά από την έκδοση της αποφάσεως ή τη θέσπιση των ψευδοκανονιστικών διατάξεων (όπως οι εξεταζόμενοι κανόνες της VLAREM και η εγκύκλιος);

- 8) Εάν από την απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα προκύψει ότι τα εξεταζόμενα νομικά εργαλεία είναι παράνομα, δύναται δικαστήριο, το οποίο έχει μόνον έμμεση δικαιοδοσία στο πλαίσιο ενστάσεως *inter partes*, να διατάξει τη διατήρηση των αποτελεσμάτων της παράνομης αποφάσεως και/ή εγκυκλίου, εφόσον τα παράνομα νομικά εργαλεία συμβάλλουν στην επίτευξη σκοπού περιβαλλοντικής προστασίας που επιδιώκει και μια οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του δικαίου της Ένωσης που αφορούν τέτοια διατήρηση (όπως αυτές τίθενται στην απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016, *Association France Nature Environnement*, [C-379/15]);
- 9) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 8, δύναται δικαστήριο να διατάξει τη διατήρηση των αποτελεσμάτων του προσβαλλόμενου έργου, προκειμένου να εκπληρώσει κατ' αυτόν τον τρόπο τις προϋποθέσεις του δικαίου της Ένωσης για τη διατήρηση των έννομων αποτελεσμάτων σχεδίου ή προγράμματος που αντιβαίνει στην οδηγία ΣΕΠΕ (όπως αυτές τίθενται στην απόφαση *Association France Nature Environnement*);

(¹) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ 2001, L 197, σ. 30).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 23 Ιανουαρίου 2019 — Telenor Magyarorszáig Zrt. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Υπόθεση C-39/19)

(2019/C 139/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Telenor Magyarorszáig Zrt.

Καθού: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό Διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (¹) (στο εξής: κανονισμός), η εμπορική συμφωνία μεταξύ παρόχου υπηρεσιών προασβάσεως στο Διαδίκτυο και τελικού χρήστη, βάσει της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών χρεώνει στον τελικό χρήστη μηδενικό τέλος αναφορικά με ορισμένες εφαρμογές (τουτέστιν, η διακίνηση δεδομένων που συνεπάγεται μια συγκεκριμένη εφαρμογή δεν υπολογίζεται στην κατανάλωση δεδομένων ούτε επιβραδύνει την ταχύτητα της μετά την εξάντληση του συμφωνηθέντος όγκου δεδομένων), και βάσει της οποίας ο εν λόγω πάροχος προβαίνει σε διάκριση η οποία περιορίζεται στους όρους της εμπορικής συμφωνίας που συνάπτεται με τον τελικό καταναλωτή και η οποία απευθύνεται μόνο στον τελικό χρήστη που είναι μέρος στην εν λόγω συμφωνία, και όχι στον τελικό χρήστη που δεν είναι μέρος αυτής;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού την έννοια ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί παράβαση –λαμβανομένης, επίσης, υπόψη της αιτιολογικής σκέψεως 7 του κανονισμού– απαιτείται αξιολόγηση βάσει του αντικτύπου και της αγοράς, ώστε να καθορισθεί αν τα μέτρα που έλαβε ο πάροχος υπηρεσιών προσβάσεως στο Διαδίκτυο περιορίζουν ουσιωδώς –και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό– τα δικαιώματα που απονέμει στον τελικό χρήστη το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού;
- 3) Ανεξάρτητα από το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, έχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτήν απαγόρευση είναι γενικού και αντικειμενικού χαρακτήρα, οπότε, δυνάμει αυτής, απαγορεύεται κάθε μέτρο διαχείρισεως της κινήσεως που εισάγει διακρίσεις μεταξύ συγκεκριμένων περιεχομένων Διαδικτύου, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν ο πάροχος υπηρεσιών προσβάσεως στο Διαδίκτυο τις εισάγει μέσω συμφωνίας, εμπορικής πρακτικής ή άλλου είδους συμπεριφοράς;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, μπορεί επίσης να συντρέχει παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού λόγω και μόνον επειδή υπάρχει δυσμενής διάκριση, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω αξιολόγηση της αγοράς και του αντικτύπου, με αποτέλεσμα να μην είναι απαραίτητη στην περίπτωση αυτή η αξιολόγηση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του κανονισμού;

(¹) ΕΕ 2015, L 310, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 23 Ιανουαρίου 2019 — ΕΥ κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-40/19)

(2019/C 139/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΕΥ

Καθή: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹) (καλούμενης «οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου»), υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι δυνατόν ένα κράτος μέλος να διασφαλίζει το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, ακόμη και σε περίπτωση που τα δικαστήριά του δεν μπορούν να μεταρρυθμίσουν τις αποφάσεις που εκδίδονται σε διαδικασίες ασύλου, αλλά μόνον να τις ακυρώσουν και να διατάξουν τη διεξαγωγή νέας διαδικασίας;

- 2) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (καλούμενης «οδηγία για τις διαδικασίες χορηγήσεως ασύλου»), επίσης υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι σύμφωνη [προς τις διατάξεις αυτές] η νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που τάσσει ενιαία αποκλειστική προθεσμία εξήντα συνολικώς ημερών για τις ένδικες διαδικασίες ασύλου, ανεξαρτήτως ατομικών περιστάσεων και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της υποθέσεως ή οι τυχόν δυσχέρειες αποδείξεως;

(¹) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 24 Ιανουαρίου 2019 — SONAECOM, SGPS, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-42/19)

(2019/C 139/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: SONAECOM, SGPS, SA

Εφεσίβλητη: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι κανόνες περί εκπτώσεως του ΦΠΑ που θεσπίζονται στην έκτη οδηγία ΦΠΑ (¹), και συγκεκριμένα στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 17, παράγραφοι 1, 2 και 5, την έννοια ότι αντικείται σε αυτούς η πραγματοποιηθείσα εκ μέρους της εκκαλούσας Soneacom SGPS έκπτωση του φόρου τον οποίο κατέβαλε η εταιρία αυτή για συμβουλευτικές υπηρεσίες βολιδοσκοπήσεως της αγοράς με σκοπό την απόκτηση μεριδίων συμμετοχής σε εταιρίες, σε περίπτωση που η σχετική απόκτηση δεν υλοποιήθηκε;
- 2) Έχουν οι κανόνες περί εκπτώσεως του ΦΠΑ που θεσπίζονται στην έκτη οδηγία του ΦΠΑ, και συγκεκριμένα στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 17, παράγραφοι 1, 2 και 5, την έννοια ότι αντικείται σε αυτούς η πραγματοποιηθείσα εκ μέρους της εκκαλούσας Soneacom SGPS έκπτωση του φόρου τον οποίο κατέβαλε η εταιρία αυτή στο πλαίσιο της καταβολής προμήθειας στην BCP για την οργάνωση και κατάρτιση ομολογιακού δανείου με σκοπό την ενσωμάτωσή του στη δομή χρηματοδοτήσεως των θυγατρικών της εταιριών, το οποίο, δεδομένου ότι οι σχετικές επενδύσεις δεν πραγματοποιήθηκαν, καταλογίστηκε εξ ολοκλήρου στη Sonaec, SGPS, μητρική εταιρία του ομίλου;

(¹) Οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 24 Ιανουαρίου 2019 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-43/19)

(2019/C 139/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και τα άρθρα 9, 24, 72 και 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, την έννοια ότι συνιστά παροχή υπηρεσιών υποκείμενη σε ΦΠΑ η εισπραξη εκ μέρους πάροχου υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών από τους πρώην πελάτες του (στους οποίους έχει παραχωρήσει προωθητικά προνόμια που συνίστανται ενδεχομένως σε δωρεάν εγκατάσταση, ενεργοποίηση της υπηρεσίας, φορητότητα ή παροχή εξοπλισμού ή σε εφαρμογή ειδικών τιμολογίων, με αντάλλαγμα την τήρηση ελάχιστης περιόδου δεσμεύσεως, η οποία δεν τηρήθηκε για λόγους καταλογιστέους στους πρώην πελάτες) ποσού το οποίο, βάσει του νόμου, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα έξοδα τα οποία πραγματοποίησε η επιχείρηση πάροχος των υπηρεσιών για την εγκατάσταση της υπηρεσίας και πρέπει να υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το προνόμιο που παραχωρήθηκε στον πελάτη, το οποίο προσδιορίζεται και ποσοτικοποιείται ως τέτοιο στη συναφθείσα σύμβαση και, επομένως, δεν μπορεί να αντιστοιχεί αυτομάτως στη συνολική αξία των δόσεων που δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες κατά την ημερομηνία λύσεως της συμβάσεως;
- 2) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διατάξεων, αποτελεί εμπόδιο για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων ποσών ως αντιπαροχής για την παροχή υπηρεσιών το γεγονός ότι τα ποσά αυτά απαιτούνται μετά τη λύση της συμβάσεως, όταν ο πάροχος των υπηρεσιών δεν παρέχει πλέον υπηρεσίες στον πελάτη, καθώς και το γεγονός ότι δεν υπήρξε συγκεκριμένη κατανάλωση μετά τη λύση της συμβάσεως;
- 3) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διατάξεων, πρέπει να αποκλειστεί ο χαρακτηρισμός του ως άνω ποσού ως αντιπαροχής για την παροχή υπηρεσιών, για τον λόγο ότι ο πάροχος των υπηρεσιών και οι πρώην πελάτες του καθόρισαν εκ των προτέρων βάσει του νόμου, στο πλαίσιο συμβάσεως προσχωρήσεως, τον τύπο για τον υπολογισμό του ποσού που θα έπρεπε να καταβάλουν οι πρώην πελάτες σε περίπτωση μη τήρσεως της ελάχιστης περιόδου δεσμεύσεως που προβλέπεται στη σύμβαση παροχής υπηρεσιών;
- 4) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διατάξεων, πρέπει να αποκλειστεί ο χαρακτηρισμός του ως άνω ποσού ως αντιπαροχής για την παροχή υπηρεσιών σε περιπτώσεις στις οποίες το επίμαχο ποσό δεν αντιστοιχεί σε εκείνο που θα εισέπραττε ο πάροχος των υπηρεσιών κατά τη διάρκεια της εναπομένουσας ελάχιστης περιόδου δεσμεύσεως εάν δεν είχε λυθεί η σύμβαση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — JC κατά Kreissparkasse Saarlouis

(Υπόθεση C-66/19)

(2019/C 139/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Saarbrücken

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: JC

Εναγόμενο: Kreissparkasse Saarlouis

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (⁽¹⁾), την έννοια ότι στις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με την «περίοδο» ή τους «άλλους όρους που διέπουν την άσκηση του [δικαιώματος υπαναχωρήσεως]» καταλέγονται επίσης οι προϋποθέσεις ενάρξεως της προθεσμίας υπαναχωρήσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Αντίκειται το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, στην ερμηνεία κατά την οποία η ενημέρωση για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως είναι «σαφής» και «ευσύνοπτη», σε περίπτωση που δεν μνημονεύει πλήρως, μέσα στο ίδιο το κείμενό της, τις υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχωρήσεως, αλλά παραπέμπει σχετικώς σε εθνική νομοθετική διάταξη –εν προκειμένω, στο άρθρο 492, παράγραφος 2, του BGB [αστικού κώδικα], όπως ίσχυε μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014–, η οποία παραπέμπει και η ίδια σε περαιτέρω εθνικές διατάξεις –εν προκειμένω, στο άρθρο 247, παράγραφοι 3 έως 13, του EGBGB [εισαγωγικού νόμου του αστικού κώδικα], όπως ίσχυε μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014–, με αποτέλεσμα ο καταναλωτής να υποχρεώνεται να αναγνώσει πολυάριθμες νομοθετικές διατάξεις σε διάφορα νομοθετικά κείμενα, προκειμένου να εξακριβώσει ποιες είναι οι υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση δανείου που έχει συνάψει;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 (και εφόσον θεωρηθεί ότι η παραπομπή σε εθνικές νομοθετικές διατάξεις δεν είναι κατ' αρχήν επιλήψιμη):

Αντίκειται το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, στην ερμηνεία κατά την οποία η ενημέρωση για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως είναι πράγματι «σαφής» και «ευσύνοπτη», όταν η παραπομπή σε εθνική νομοθετική διάταξη –εν προκειμένω στο άρθρο 492, παράγραφος 2, του BGB, όπως ίσχυε από τις 30 Ιουλίου 2010 μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014– και η εκεί περιλαμβανόμενη περαιτέρω παραπομπή –εν προκειμένω στο άρθρο 247, παράγραφοι 3 έως 13, του EGBGB, όπως ίσχυε από τις 4 Αυγούστου 2011 μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014– συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι ο καταναλωτής, πέραν της απλής αναγνώσεως διατάξεων, πρέπει να πραγματοποιήσει νομική υπαγωγή –επί παραδείγματι ως προς το αν το δάνειο του χορηγήθηκε υπό όρους που είναι συνήθεις για τις συμβάσεις που εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια επί ακινήτου και για την ενδιάμεση χρηματοδότησή τους ή αν υφίστανται συνδεδεμένες συμβάσεις–, προκειμένου να εξακριβώσει ποιες είναι οι υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση δανείου που έχει συνάψει;

(¹) ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 30 Ιανουαρίου 2019 — KD κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-67/19)

(2019/C 139/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: KD

Καθής: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1) (καλούμενης «οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου»), υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι δυνατόν ένα κράτος μέλος να διασφαλίζει το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, ακόμη και σε περίπτωση που τα δικαστήριά του δεν μπορούν να μεταρρυθμίσουν τις αποφάσεις που εκδίδονται σε διαδικασίες ασύλου, αλλά μόνον να τις ακυρώσουν και να διατάξουν τη διεξαγωγή νέας διαδικασίας;
- 2) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (καλούμενης «οδηγία για τις διαδικασίες χορηγήσεως ασύλου»), επίσης υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι σύμφωνη [προς τις διατάξεις αυτές] η νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που τάσσει ενιαία αποκλειστική προθεσμία εξήντα συνολικώς ημερών για τις ένδικες διαδικασίες ασύλου, ανεξαρτήτως ατομικών περιστάσεων και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της υποθέσεως ή οι τυχόν δυσχέρειες αποδείξεως;

(1) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie κατά Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Υπόθεση C-73/19)

(2019/C 139/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie

Εφεσίβλητοι: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι ένδικη διαδικασία κατόπιν αγωγής αναγνώρισης και παράλειψης αθέμιτων εμπορικών και επιχειρηματικών πρακτικών εις βάρος καταναλωτών, την οποία άσκησε το Βελγικό Δημόσιο κατά ολλανδικών εταιριών, σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου της 30ης Ιουλίου 2013 για τη μεταπώληση εισιτηρίων και σύμφωνα με το άρθρο XVII.7 του Wetboek van economisch recht (Εμπορικού Κώδικα), συνιστά αστική ή εμπορική υπόθεση υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 της 12ης Δεκεμβρίου 2012⁽¹⁾, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εταιρίες αυτές απευθύνονται από την Ολλανδία μέσω ιστοτόπων πρωτίστως σε Βέλγους καταναλωτές για τη μεταπώληση εισιτηρίων για εκδηλώσεις στο Βέλγιο, και μπορεί για τον λόγο αυτόν μια εκδοθείσα σε τέτοια υπόθεση δικαστική απόφαση να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-691/14, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-176/19 P)

(2019/C 139/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin, F. Castilla Contreras, J. Norris, C. Vollrath)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει τις σκέψεις 1, 2 και 3 της αποφάσεως με τις οποίες ακυρώνονται: i) το άρθρο 4 της αποφάσεως C(2014) 4955 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ [Υπόθεση AT.39612 — Périndopril (Servier)] καθόσον διαπιστώνει τη συμμετοχή της εταιρίας Servier στις συμφωνίες οι οποίες συνήψε η εταιρία Servier με την εταιρία Krka· (ii) το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως περί καθορισμού του προστίμου που επιβλήθηκε στη Servier λόγω σύναψης των συμφωνιών αυτών· (iii) το άρθρο 6 της αποφάσεως με το οποίο διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ από την εταιρία Servier και (iv) το άρθρο 7, παράγραφος 6, της αποφάσεως περί καθορισμού του προστίμου που επιβλήθηκε στη Servier σχετικά με την εν λόγω παράβαση·

- να ανατρέψει την απόφαση καθόσον κηρύσσει παραδεκτά τα παραρτήματα Α 286 και Α 287 του δικογράφου της προσφυγής και το παράρτημα C 29 του υπομνήματος απαντήσεως (σκέψεις 1461, 1462 και 1463 της αποφάσεως)·
- να κρίνει οριστικά επί της προσφυγής για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής την οποία άσκησε η Servier και να απορρίψει το αίτημα της Servier για ακύρωση των άρθρων 4, 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', 6 και 7, παράγραφος 6, της αποφάσεως της Επιτροπής και να δεχθεί το αίτημα της Επιτροπής να κηρυχθούν απαράδεκτα τα παραρτήματα Α 286 και Α 287 του δικογράφου της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και το παράρτημα C 29 του υπομνήματος απαντήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (σκέψεις 1461 έως 1463 της αποφάσεως)·
- να καταδικάσει τη Servier στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας αναρέσεως.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει σειρά λόγων αναρέσεως που συνδέονται με παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ [αναίρεση των σημείων 1 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως, καθόσον ακυρώνουν τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται ότι οι τρεις συμφωνίες που συνάφθηκαν μεταξύ της Servier κ.λπ. και της εταιρίας Krgka συνιστούν ενιαία παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και επιβάλλεται στη Servier η καταβολή προστίμου].

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι η Krgka δεν αποτελούσε πηγή ανταγωνιστικής πίεσης προς τη Servier κατά την ημερομηνία σύναψης των επίμαχων συμφωνιών.

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση του περιεχομένου και των σκοπών της συμφωνίας για την παραχώρηση άδειας εκμεταλλεύσεως, ως παροχής κινήτρου στην Krgka για να αποδεχθεί τους περιοριστικούς όρους της συμφωνίας διακανονισμού.

Με τον τρίτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εφαρμογή της έννοιας του εξ αντικειμένου περιορισμού του ανταγωνισμού, κατά το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με τον τέταρτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση της προδέσεως των μερών για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

Με τον πέμπτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τα ευνοϊκά για τον ανταγωνισμό αποτελέσματα της άδειας εκμεταλλεύσεως στις αγορές, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο της παράβασης του άρθρου 101, παράγραφος, 1 ΣΛΕΕ, η οποία διαπιστώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής.

Με τον έκτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση του αντικειμένου της συμφωνίας παραχώρησης.

Με τον έβδομο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της έννοιας του περιορισμού του ανταγωνισμού εκ του αποτελέσματος, κατά το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Επιπλέον, η Επιτροπή προβάλλει μια δεύτερη σειρά λόγων αναρέσεως που συνδέονται με παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ (αναίρεση των σημείων 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως, καθόσον με αυτά ακυρώνονται τα άρθρα 6 και 7, παράγραφος 6, της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται ότι η Servier παρέβη το άρθρο 102 ΣΛΕΕ και επιβάλλεται στη Servier η καταβολή προστίμου).

Με τον όγδοο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση της συνεκτίμησης του κριτηρίου της τιμής στον καθορισμό της αγοράς των τελικών προϊόντων.

Με τον ένατο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση της συνεκτίμησης της θεραπευτικής εναλλαξιμότητας στον καθορισμό της αγοράς των τελικών προϊόντων.

Με τον δέκατο λόγο αναρέσεως προβάλλεται απόρριψη ορισμένων παραρτημάτων ως απαράδεκτων.

Με τον ενδέκατο λόγο αναρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ανάλυση της αγοράς της τεχνολογίας.

Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-691/14, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-201/19 P)

(2019/C 139/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA (εκπρόσωποι: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, J. Killick, J. Jourdan, T. Reymond, O. de Juvigny, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες, με τους λόγους αναίρεσως 1 έως 5 με τους οποίους αμφισβητείται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τα σημεία 4, 5 και 6, του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-691/14, Servier κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο β', 2, στοιχείο β', 3, στοιχείο β' και 5, στοιχείο β' και κατά συνέπεια τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', 7, παράγραφος 3, στοιχείο β' και 7, παράγραφος 5, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 4955 τελικό, της 9ης Ιουλίου 2014 [ΑΤ.39.612 — Réindorptil (Servier)], ειδίλλως, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί σχετικά με τα αποτελέσματα των επίμαχων συμφωνιών·

Επικουρικώς, με τον έκτο λόγο αναίρεσως:

- να αναρέσει τα σημεία 4 και 5 του διατακτικού της αποφάσεως καθόσον επιβεβαιώνουν τα συμπεράσματα της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη χωριστών παραβάσεων και τη σώρευση προστίμων για τις συμφωνίες μεταξύ των εταιριών Niche και Matrix· κατά συνέπεια, ζητείται η ακύρωση των άρθρων 1, στοιχείο β', 2, στοιχείο β', 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' της αποφάσεως της Επιτροπής·

Επικουρικότερα:

- να αναρέσει τα σημεία 4 και 5 του διατακτικού της αποφάσεως και να ακυρώσει τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', 7, παράγραφος 3, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 5, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής, λαμβανομένων υπόψη των λόγων αναίρεσως 7.1 και 7.2 με τους οποίους αμφισβητείται η αρχή και το ποσό του συνόλου των προστίμων·
- να αναρέσει το σημείο 5 του διατακτικού της αποφάσεως και να ακυρώσει τα άρθρα 5, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 5, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη του λόγου αναίρεσως 5.4 σχετικά με τη διάρκεια της φερόμενης παραβάσεως και τον υπολογισμό του προστίμου όσον αφορά τη συναφθείσα μεταξύ Servier και Lupin συμφωνία και να προσδιορίσει, κατά συνέπεια, το ύψος του προστίμου, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του.

Εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, ο οποίος είναι κοινός για όλες τις συμφωνίες στις οποίες επιβλήθηκαν κυρώσεις, η Servier υποστηρίζει ότι η απόφαση περιέχει πλάνη περί το δίκαιο, καθότι στηρίζεται σε ευρεία και μη συνάδουσα με τη νομολογία ερμηνεία της έννοιας της εξ αντικειμένου παραβάσεως. Η απόφαση παραβλέπει την έλλειψη πείρας και πρόδηλων περιορισμών και στηρίζεται σε αυτόματη εφαρμογή κριτηρίου, το οποίο δεν λαμβάνει υπόψη το πλαίσιο και τα αμφίσημα αποτελέσματα των υπό κρίση συμφωνιών διακανονισμού.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, ο οποίος αφορά επίσης όλες τις συμφωνίες, η Servier εκτιμά ότι η απόφαση εφαρμόζει εσφαλμένως τη νομολογία σχετικά με την έννοια του δυνητικού ανταγωνισμού και στηρίζεται σε αδικαιολόγητη αντιστροφή του βάρους αποδείξεως.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι οι συμφωνίες που συνήφθησαν κατά την ίδια ημερομηνία με τη Matrix και τον διανομέα της, την εταιρεία Niche, δεν είναι εξ αντικειμένου αντίθετες προς τον ανταγωνισμό. Κατά τη Servier, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τις εταιρίες αυτές ως δυνητικούς ανταγωνιστές και κρίνοντας τις πληρωμές ως βλαπτικές και μη εγγενείς του φιλικού διακανονισμού.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Servier προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με τη συναφθείσα με την Teva συμφωνία, η οποία επίσης δεν είναι αντίθετη προς τον ανταγωνισμό εξ αντικειμένου, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και οικονομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, των αμφίσημων αποτελεσμάτων της και της συμπληρωματικότητας των μερών, εφόσον η Teva είναι, σε αντίθεση προς τη Servier, διανομέας γενόσημων φαρμάκων στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τη συμφωνία με τη Lupin. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει τις συνέπειες της συμφωνίας λόγω του τουλάχιστον αμφίσημου, αν όχι ευνοϊκού προς τον ανταγωνισμό, περιεχομένου της. Επικουρικώς, προβάλλεται ότι η πλάνη έχει αντίκτυπο όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως και, κατά συνέπεια, τον υπολογισμό του προστίμου.

Επικουρικώς, με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η Servier προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, καθόσον με αυτήν επιβάλλονται κυρώσεις στη συμφωνία με τη Matrix, επιπλέον της συμφωνίας που υπογράφηκε με τη Niche, παρότι δεν πρόκειται για χωριστές παραβάσεις.

Επικουρικότερα, ο έβδομος λόγος αναιρέσεως αφορά το αίτημα αναιρέσεως της αποφάσεως καθόσον επιβεβαιώνει τον τρόπο επιμέτρησης του προστίμου.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2019 η Biogaran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-677/14, Biogaran κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Biogaran (εκπρόσωποι: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρτήσει πλήρως την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-677/14·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο β', σημείο iv, 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 4955 τελικό [υπόθεση AT.39612 — Périndopril (Servier)], καθόσον αφορούν την εταιρία Biogaran·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η εταιρία Biogaran προβάλλει ότι η απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον διαπίστωσε τον παραβατικό χαρακτήρα της άδειας εκμεταλλεύσεως για τον λόγο ότι η συμφωνία διακανονισμού έχει αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό. Κατά την αναιρεσείουσα, η απόφαση στηρίζεται σε ευρεία ερμηνεία της έννοιας της παράβασης εξ αντικειμένου και παραβλέπει την έλλειψη πείρας και πρόδηλων περιορισμών. Εξάλλου, η απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένο νομικό κριτήριο, το οποίο δεν λαμβάνει υπόψη ούτε το πλαίσιο της συμφωνίας διακανονισμού που συνήφθη μεταξύ των εταιριών Servier και Niche, ούτε το γεγονός ότι οι εν λόγω εταιρίες δεν ήταν δυνητικοί ανταγωνιστές.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η εταιρία Biogaran προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, υποκαθιστώντας την αιτιολογία του με εκείνη της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι το προβαλλόμενο κίνητρο της Biogaran ήταν «καθοριστικής σημασίας», καθόσον υπαγόρευσε την απόφαση της Niche να μην εισέλθει στην αγορά. Εντούτοις, ούτε με την ανακοίνωση των αιτιάσεων ούτε με την απόφαση της Επιτροπής υποστηρίζεται ή διαπιστώνεται ότι το κίνητρο αυτό, το οποίο χαρακτηρίστηκε μόνον ως «επιπλέον», ήταν καθοριστικής σημασίας για την αποδοχή των όρων της συμφωνίας διακανονισμού από την εταιρία Niche.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Biogaran ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και τους σκοπούς του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, κρίνοντας ότι η Biogaran είχε ευθύνη πέραν της ευθύνης της μητρικής της εταιρίας. Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η μητρική εταιρία είχε άμεση συμμετοχή στην παράβαση και έκανε χρήση της εξουσίας της ελέγχου ώστε η θυγατρική της εταιρία να συμβάλει στην αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της μητρικής εταιρίας, με αποτέλεσμα η θυγατρική εταιρία να στερείται οποιασδήποτε αυτονομίας, δεν μπορούσε να κρίνει ότι η θυγατρική εταιρία είχε ευθύνη πέραν της ευθύνης της μητρικής εταιρίας, χωρίς να υπερβεί αυτό που είναι απολύτως απαραίτητο για την ορθή εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Biogaran υποστηρίζει ότι η απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, καθόσον επικυρώνει την αρχή και τον τρόπο υπολογισμού του προστίμου, παρά τον περίπλοκο και καινοφανή χαρακτήρα της υποθέσεως και παρά το ότι η Biogaran δεν διαδραμάτισε κανέναν καθοριστικό ρόλο.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2019 — Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-289/15) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)

(2019/C 139/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamas (Ντόχα, Κατάρ) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Driessen και N. Rouam, εν συνεχεία B. Driessen και F. Naert, και, τέλος, A. Sikora-Kaléda)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν F. Castillo de la Torre και R. Tricot, εν συνεχεία δε F. Castillo de la Torre, L. Baumgart και C. Zadra)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/521 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2015, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2014/483/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2015, L 82, σ. 107), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/513 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2015, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 790/2014 (ΕΕ 2015, L 82, σ. 1), κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Hamas φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Ateknea Solutions Catalonia κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-69/16) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού για δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (2002-2006) — Απόδοση των εξόδων της ενάγουσας, πλέον τόκων υπερημερίας — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμβατική ευθύνη)

(2019/C 139/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt και S. Moya Izquierdo, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά L. Grønfeldt και M. Siekierzyńska, στη συνέχεια M. Siekierzyńska και R. Lyal)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό ύψους 1 258 533,89 ευρώ ή, επικουρικός, ποσό ύψους 1 025 845,29 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Ateknea Solutions Catalonia, SA, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 10.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-414/16) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθώτητας — Αναλογικότητα)

(2019/C 139/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Drex Technologies SA (Tortola, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά Σ. Κυριακοπούλου, G. Étienne και A. Vitro, στη συνέχεια Σ. Κυριακοπούλου, A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών της πράξεων, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), και της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Drex Technologies SA* στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — *Almashreq Investment Fund* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-415/16) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)

(2019/C 139/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Almashreq Investment Fund* (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά Σ. Κυριακοπούλου, G. Étienne και A. Vitro, στη συνέχεια Σ. Κυριακοπούλου και A. Vitro και τέλος Σ. Κυριακοπούλου, A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών της πράξεων, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), και της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Almashreq Investment Fund* στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Σουριή κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-440/16) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)

(2019/C 139/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Sourieh SA* (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά Σ. Κυριακοπούλου, G. Étienne και A. Vitro, στη συνέχεια Σ. Κυριακοπούλου και A. Vitro και τέλος Σ. Κυριακοπούλου, A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΔΕΕ για την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών της πράξεων, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), και της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Sourieh SA* στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Fútbol Club Barcelona κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-865/16) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που χορήγησαν οι ισπανικές αρχές υπέρ ορισμένων επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Εφαρμογή ευνοϊκού φορολογικού συντελεστή επί των εσόδων των συλλόγων που μπορούν να επικαλεστούν την ιδιότητα του νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύχθηκε ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Πλεονέκτημα)

(2019/C 139/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fútbol Club Barcelona (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικά, J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco και C. Iglesias Megías, στη συνέχεια J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset και A. Sellés Marco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Luengo, B. Stromsky και P. Němečková)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικά A. Gavela Lloris και J. García-Valdecasas Dorego, στη συνέχεια A. Gavela Lloris)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/2391 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων (ΕΕ 2016, L 357, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2016/2391 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Fútbol Club Barcelona.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Pethke κατά EUIPO(Υπόθεση T-169/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση σε θέση εργασίας — Τοποθέτηση διευθυντή υπηρεσίας σε νέα θέση κύριου διοικητικού υπαλλήλου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ισοτιμία των θέσεων εργασίας — Διάκριση λόγω φύλου — Αναλογικότητα — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο — Μη τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας)

(2019/C 139/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Ralph Pethke (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukosiūtė, επικουρούμενος από τον B. Wagenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή του EUIPO της 17ης Οκτωβρίου 2016 περί αλλαγής της τοποθετήσεως του προσφεύγοντος-εναγόμενου από τη θέση του διευθυντή του τμήματος των κύριων δραστηριοτήτων σε θέση του τμήματος εποπτείας του EUIPO και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη ο προσφεύγων-εναγών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον *Ralph Pethke* στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Yellow Window κατά EIGE

(Υπόθεση T-439/17) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών για την εφαρμογή μελέτης σχετικά με τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αντιστοιχία μεταξύ σχολίων και βαθμού — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2019/C 139/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Yellow Window (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (εκπρόσωποι: V. Ost και M. Vanderstraeten, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της από 8 Μαΐου 2017 αποφάσεως του EIGE περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας-εναγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04, καθώς και των αποφάσεων με τις οποίες έγινε δεκτή η προσφορά της εταιρίας Υ και ανατέθηκε σε αυτήν η ως άνω σύμβαση, δεύτερον αγωγή αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την ανόρθωση της ζημίας την οποία υπέστη η προσφεύγουσα εξαιτίας των αποφάσεων αυτών και, τρίτον, επικουρικώς, αγωγή αποζημιώσεως λόγω των παρατυπιών που διεπράχθησαν κατά την ανάθεση της συμβάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 8 Μαΐου 2017 απόφαση του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων (EIGE) περί απορρίψεως της προσφοράς της *Yellow Window NV* στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04 καθώς και τις από 8 Μαΐου 2017 αποφάσεις περί αποδοχής της προσφοράς της εταιρίας *Υ* στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας και αναθέσεως σε αυτήν της ως άνω συμβάσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η *Yellow Window* θα φέρει το 25 % των εξόδων της και το EIGE θα φέρει τα δικά του έξοδα και το 75 % των εξόδων της *Yellow Window*.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Eurosupport — Fineurop support κατά EIGE

(Υπόθεση T-450/17) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών για την εφαρμογή μελέτης σχετικά με τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αντιστοιχία μεταξύ σχολίων και βαθμού — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2019/C 139/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Eurosupport — Fineurop support Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (εκπρόσωποι: V. Ost και M. Vanderstraeten, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της από 8 Μαΐου 2017 αποφάσεως του EIGE περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04, καθώς και των αποφάσεων με τις οποίες έγινε δεκτή η προσφορά της εταιρίας *Υ* και ανατέθηκε σε αυτήν η ως άνω σύμβαση, δεύτερον αγωγή αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την ανόρθωση της ζημίας την οποία υπέστη η προσφεύγουσα εξαιτίας των αποφάσεων αυτών και, τρίτον, επικουρικός, αγωγή αποζημιώσεως λόγω των παρατυπιών που διεπράχθησαν κατά την ανάθεση της συμβάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως σχετικά με τις από 8 Μαΐου 2017 αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων (EIGE) περί αποδοχής της προσφοράς της εταιρίας *Υ* στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04 και αναθέσεως σε αυτήν της ως άνω συμβάσεως.

- 2) Ακυρώνει την από 8 Μαΐου 2017 απόφαση του EIGE περί απορρίψεως της προσφοράς της Eurosupport –Fineurop support Srl στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Eurosupport –Fineurop support θα φέρει το 25 % των εξόδων της και το EIGE θα φέρει τα δικά του έξοδα και το 75 % των εξόδων της Eurosupport –Fineurop support.

(¹) EE C 357 της 23.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Aytekin κατά EUIPO — Dienne Salotti (Dienne)

(Υπόθεση T-107/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dienne — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ENNE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 139/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Erkan Aytekin (Άγκυρα, Τουρκία) (εκπρόσωπος: V. Martín Santos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και G. Sakalaite-Orlovskiene)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Dienne Salotti SRL (Altamura, Italie) (εκπρόσωπος: D. Russo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1444/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των M. Aytekin και Dienne Salotti.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Erkan Aytekin στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα έξοδα, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και της Dienne Salotti Srl.

(¹) EE C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Pozza κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-216/18) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Τόπος άσκησης της κύριας επαγγελματικής δραστηριότητας — Διοργανική μετάταξη — Απόφαση περί μη περαιτέρω χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας — Αρμοδιότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 139/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Geoffray Pozza (Waldbillig, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Van Pottelberge και M. Windisch)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕ για την ακύρωση της απόφασής της 8ης Ιουνίου 2017, με την οποία το Κοινοβούλιο αποφάσισε να μη χορηγήσει πλέον στον προσφεύγοντα το επίδομα αποδημίας από της αναλήψεως των καθηκόντων του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Geoffray Pozza στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 18.6.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2019 — Meblo Trade κατά EUIPO — Meblo Int (MEBLO)(Υπόθεση T-263/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEBLO — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος)

(2019/C 139/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meblo Trade d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωπος: A. Ivanova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Μαρκάκης και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spranje d.o.o. (Νόβα Γκόριτσα, Σλοβενία) (εκπρόσωπος: A. Plesničar, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 883/2017-4), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ Meblo Trade και Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spranje.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Meblo Trade d.o.o. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 231 της 2.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2019 — Serenity Pharmaceuticals κατά EUIPO — Gebro Holding (NOCUVANT)

(Υπόθεση T-321/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NOCUVANT — Προγενέστερα λεκτικά σήματα NOCUTIL — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης — Άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)

(2019/C 139/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Serenity Pharmaceuticals LLC (Milford, Πενσυλβάνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: J. Day, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošičiūtė και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Gebro Holding GmbH (Fieberbrunn, Αυστρία) (εκπρόσωπος: M. Konzett, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 584/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Gebro Holding και της Allergan, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Serenity Pharmaceuticals LLC* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 240 της 9.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Lotte κατά EUIPO — Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)

(Υπόθεση T-459/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PEPERO original — Προγενέστερο τρισδιάστατο εθνικό σήμα — Σχήμα ενός επιμήκους μπισκότου μερικώς καλυμμένου με σοκολάτα — Κήρυξη ακυρότητας — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Προγενέστερο σήμα αποτελούμενο από τη μορφή του προϊόντος — Χρήση του ως σήματος — Έλλειψη μεταβολής του διακριτικού χαρακτήρα)

(2019/C 139/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lotte Corp. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωπος: G. Ringeisen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Générale Biscuit-Glico France (Clamart, France) (εκπρόσωπος: A. Lecomte, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Μαΐου 2018 (υπόθεση R 913/2017-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Générale Biscuit-Glico France και Lotte.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Lotte Corp.* στα δικαστικά έξοδα..

(¹) ΕΕ C 364 της 8.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Miserini Johansson κατά ΕΤΕπ(Υπόθεση T-870/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Μακροχρόνια ή επαναλαμβανόμενη απουσία λόγω μη επαγγελματικής ασθένειας ή ατυχήματος — Μειωμένες αποδοχές μετά από δωδεκάμηνη απουσία — Άρθρο 33 του κανονισμού του προσωπικού της ΕΤΕπ — Διαδικασία αναγνώρισης της επαγγελματικής προέλευσης της ασθένειας)

(2019/C 139/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Virna Miserini Johansson (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Senes, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (εκπρόσωποι: T. Gilliams, G. Faedo και K. Carr, επικουρούμενοι από τους J. Currall και B. Wägenbauer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή, δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της ΕΤΕπ της 25ης Ιανουαρίου 2016 και την καταβολή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης για τη ζημία και την ηθική βλάβη λόγω της απόφασης αυτής και, επικουρικώς, μόνο την καταβολή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης για την ως άνω ζημία και ηθική βλάβη, καθώς και την επιστροφή των δαπανών της προσφεύγουσας-ενάγουσας λόγω των προβλημάτων υγείας που της προξένησε το σοβαρό άγχος από το οποίο υποστηρίζει ότι έπαυσε και οι οποίες δεν της είχαν επιστραφεί από το σύστημα ασφάλισης υγείας της ΕΤΕπ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Virna Miserini Johansson στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 86 της 20.3.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Sports Group Denmark κατά EUIPO — K&L (WHISTLER)(Υπόθεση T-836/17) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 139/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Δανία) (εκπρόσωπος: E. Skonbo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18 Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 311/2017-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των K&L και Sports Group Denmark

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Sports Group Denmark A/S στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 19.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — PAN Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-25/18) (¹)

(Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες — Ανάκληση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως προσβάσεως — Γνωστοποίηση μετά από την άσκηση της προσφυγής — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 139/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Buchet, I. Naglis και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2017) 7604 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2017, κατά το μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της υπό κρίση προσφυγής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 104 της 19.3.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Région de Bruxelles-Capitale κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-178/18) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία glyphosate — Ανανέωση της ισχύος καταχώρισης στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2019/C 139/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Région de Bruxelles-Capitale (εκπρόσωποι: A. Bailleux και B. Magarinos Rey, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, A. Lewis, I. Naglis και G. Koleva)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/2324 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας glyphosate, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 (ΕΕ 2017, L 333, σ. 10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως των Justice Pesticides, Région wallonne, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Health & Environment Alliance (HEAL), Nature & Progrès Belgique (Nature & Progrès), SomeOfUs, WeMove Europe (WeMove.EU), Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Helm AG, Barclay Chemicals Manufacturing Ltd, Albaugh Europe Srl, Albaugh TKI D.O.O. και Albaugh UK Ltd.

- 3) Η *Région de Bruxelles-Capitale* φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η *Région de Bruxelles-Capitale*, η Επιτροπή, η *Justice Pesticides*, η *Région wallonne*, η *PAN Europe*, η *HEAL*, η *Nature & Progrès*, η *SomeOfUs*, η *WeMove.EU*, η *Monsanto Europe*, η *Monsanto Company*, η *Helm*, η *Barclay Chemicals Manufacturing*, η *Albaugh Europe*, η *Albaugh TKI D.O.O.* και η *Albaugh UK* φέρουν έκαστη τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 190 της 4.6.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-375/18) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Εργασίες αντιπροσωπείας εκτός της Ένωσης — Απόφαση του Προέδρου της Αντιπροσωπείας για τις Σχέσεις με την Ιαπωνία — Κατάλογος των προσώπων που δύνανται να συμμετέχουν σε διακοινοβουλευτική συνάντηση στην Ιαπωνία, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)

(2019/C 139/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Bonnefoy-Claudet, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. Burgos και S. Alonso de León)

Αντικείμενο

Αφενός μεν, αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ακυρώσεως της αποφάσεως του Προέδρου της Αντιπροσωπείας για τις Σχέσεις με την Ιαπωνία, της 20ής Μαρτίου 2018, βάσει της οποίας καταρτίστηκε ο κατάλογος των προσώπων που δύνανται να συμμετέχουν σε διακοινοβουλευτική συνάντηση στην Ιαπωνία και, επικουρικός, ακυρώσεως δύο έμμεσων απορριπτικών αποφάσεων, αφετέρου δε, αίτημα, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, αποκαταστάσεως της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της πράξεως αυτής.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Bruno Gollnisch φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(¹) EE C 364 της 8.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — SFIE-PE κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-401/18) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Απεργία διερμηνέων — Μέτρα περί επίταξης υπηρεσιών διερμηνέων εκδοθέντα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύοντα — Απαράδεκτο)

(2019/C 139/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και E. Taneva)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει των άρθρων 263 και 268 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, να ακυρωθούν οι αποφάσεις της 2ας Ιουλίου 2018 του γενικού διευθυντή του προσωπικού του Κοινοβουλίου σχετικά με την επίταξη υπηρεσιών διερμηνέων και διερμηνέων συνεδρίων στις 3 Ιουλίου 2018 καθώς και οι μεταγενέστερες αποφάσεις του γενικού διευθυντή προσωπικού του Κοινοβουλίου σχετικά με την επίταξη υπηρεσιών διερμηνέων και διερμηνέων συνεδρίων στις 4, 5, 10 και 11 Ιουλίου 2018 και, αφετέρου, υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη το προσφεύγον-ενάγον εξαιτίας των αποφάσεων αυτών, εκτιμώμενη *ex aequo et bono* σε ποσό 10 000 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Το *syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE)* φέρει τα δικαστικά έξοδά του, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, εξαιρουμένων των δικαστικών εξόδων που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεως του Συμβουλίου.
- 4) Το SFIE-PE, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο φέρουν έκαστο τα δικαστικά έξοδά του που σχετίζονται με την αίτηση παρεμβάσεως του Συμβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 364 της 8.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — eSlovensko Bratislava κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-460/18) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις — Συμφωνισμός απαιτήσεων — Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 139/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: eSlovensko Bratislava (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) (εκπρόσωπος: B. Fridrich, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Verheecke, J. Estrada de Solà και F. van den Berghe)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2018 και αποσκοπεί στην ανάκτηση του ποσού των 229 711,16 ευρώ μέσω συμψηφισμού του ποσού που οφείλει να καταβάλει ο Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων (INEA) στην προσφεύγουσα-ενάγουσα με απαίτηση της Επιτροπής έναντι της eSlovensko.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της υπό κρίση προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 328 της 17.9.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — ND (*) και ΟΕ (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-581/18) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Φερόμενη διάκριση μεταξύ υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λοιπών κατοίκων ημεδαπής όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των καθαρών αποδοχών βάσει των οποίων προσδιορίζεται το ύψος ορισμένων κοινωνικών παροχών — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Παράλειψη κινήσεως διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως — Απαράδεκτο)

(2019/C 139/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ND (*), ΟΕ (*) (εκπρόσωπος: A. Bove, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: D. Martin)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως που περιέχεται στο έγγραφο της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 2018, το οποίο κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες στις 30 Ιουλίου 2018, με την οποία η Επιτροπή έθεσε στο αρχείο την καταγγελία τους κατά του Δήμου Λουξεμβούργου, του Λουξεμβουργιανού Δημοσίου και του Διοικητικού Δικαστηρίου του Λουξεμβούργου.

(*) Πληροφορίες που διεγράψαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι ND (*) και OE (*) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — Trifolio-M κ.λπ. κατά EFSA

(Υπόθεση T-675/18 R)

(Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Διαδικασία επανεξέτασης της έγκρισης της δραστικής ουσίας αζαδιραχτίνη — Απόρριψη της αίτησης εμπιστευτικής μεταχείρισης — Μη συνδρομή *fungus boni juris*)

(2019/C 139/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Γερμανία), Oxon Italia SpA (Μιλάνο, Ιταλία) και Mitsui AgriScience International (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: C. Mereu και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (εκπρόσωποι: D. Detken και S. Gabbi, επικουρούμενοι από τον S. Raes, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση, δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητήθηκε η αναστολή εκτέλεσης της από 11 Σεπτεμβρίου 2018 απόφασης του εκτελεστικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων σχετικά με τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης των πορισμάτων της επιστημονικής εξέτασης της εκτίμησης επικινδυνότητας φυτοφαρμάκων όσον αφορά τη δραστική ουσία αζαδιραχτίνη (EFSA1LA1DEC/1977743/2018)

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 2018, Trifolio-M κ.λπ. κατά EFSA, (T-675/18 R).
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2019 — Cham Holding και Bena Properties κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-55/19)

(2019/C 139/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Cham Holding Co. SA (Δαμασκός, Συρία) και Bena Properties Co. SA (Δαμασκός) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή τους·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγουσες, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- επικουρικώς, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιοριστεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστησαν οι ενάγουσες·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες προβάλλουν έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν και για την οποία ευθύνεται, κατά τις ενάγουσες, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας των εναγουσών και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης τους. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα στις ενάγουσες σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης τους, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούνται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2019 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-56/19)**

(2019/C 139/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή της·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- επικουρικός, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιοριστεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά την ενάγουσα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της ενάγουσας και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης της. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία στην ενάγουσα, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης της, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Makhlouf κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-57/19)**

(2019/C 139/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Rami Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή του·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη ο ενάγων, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά τον ενάγοντα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας του ενάγοντος και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης του. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία στον ενάγοντα, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης του, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Othman κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-58/19)

(2019/C 139/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Razan Othman (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή της·

- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά την ενάγουσα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της ενάγουσας και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης της. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία στην ενάγουσα, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης της, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-59/19)

(2019/C 139/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Ehab Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή του·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική βλάβη που υπέστη ο ενάγων, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη βλάβη που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά τον ενάγοντα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας του ενάγοντος και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης του. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη στον ενάγοντα, συνιστάμενη σε προσβολή της φήμης του, την οποία υπέστη κατόπιν της εγγραφής του στους καταλόγους κυρώσεων και για την οποία δικαιούται χρηματική ικανοποίηση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2019 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-61/19)

(2019/C 139/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Drex Technologies SA (Γορτόλα, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή της·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- επικουρικώς, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιοριστεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά την ενάγουσα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της

ενάγουσας και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης της. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία στην ενάγουσα, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης της, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2019 — Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-62/19)

(2019/C 139/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Almashreq Investment Fund (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή της·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δικαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημίωσης·
- επικουρικώς, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιοριστεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο, οι οποίοι αφορούν τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη και για την οποία ευθύνεται, κατά την ενάγουσα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον κύριο λόγο προβάλλεται ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, δηλαδή η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και οι επακόλουθες εκτελεστικές της πράξεις, είναι παράνομα. Πρώτον, ενέχουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στα άρθρα 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της ενάγουσας και το δικαίωμα σεβασμού της φήμης της. Η παράβαση και η προσβολή αυτή προξένησαν άμεσα σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία στην ενάγουσα, οι οποίες συνίστανται, αντιστοίχως, σε προσβολή της φήμης της, αφενός, και σε λύση συμβάσεων, απώλεια υλικού καθώς και απώλειες εσόδων, αφετέρου, και για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση.

Με τον επικουρικό λόγο προβάλλεται η ύπαρξη καθεστώτος αντικειμενικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — CRIA και CCCMC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-72/19)

(2019/C 139/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: China Rubber Industry Association (CRIA) (Πεκίνο, Κίνα) και China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Πεκίνο) (εκπρόσωποι: R. Antonini, E. Monard και B. Maniatis, lawyers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1690 της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2018, για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές ορισμένων επισώτρων με πιεσμένο αέρα, καινούργιων ή αναγομωμένων, από καουτσούκ, των τύπων που χρησιμοποιούνται σε λεωφορεία ή φορτηγά, με δείκτη φορτίου άνω του 121, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1579 της Επιτροπής για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων επισώτρων με πιεσμένο αέρα, καινούργιων ή αναγομωμένων, από καουτσούκ, των τύπων που χρησιμοποιούνται για λεωφορεία ή φορτηγά, με δείκτη φορτίου άνω του 121, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/163, κατά το μέρος που αφορά τους προσφεύγοντες και τα μέλη τους· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, βασίζοντας την ανάλυση της ζημίας στα «σταθμισμένα» δεδομένα των εταιριών που συμμετέχουν στο δείγμα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 2, στοιχείο δ', το άρθρο 8, παράγραφοι 1, 4 και 7, καθώς και το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Η ανάλυση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας, η οποία αγνοεί τον διαχωρισμό μεταξύ καινούργιων και αναγομωμένων επισώτρων δεν βασίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και δεν συνιστά αντικειμενική αξιολόγηση κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 4, καθώς και του άρθρου 15, παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το γεγονός ότι συμπεριλήφθηκαν τα αναγομωμένα επισώτρα στερεί από την έρευνα της Επιτροπής οποιαδήποτε λογική βάση, κατά παράβαση του άρθρου 2, στοιχείο δ', του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 4 και 5, καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Η ανάλυση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας, η οποία αγνοεί τον διαχωρισμό μεταξύ καινούργιων και αναγομωμένων επισώτρων δεν βασίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και δεν συνιστά αντικειμενική αξιολόγηση κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 4 και 5 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η αξιολόγηση των επιπτώσεων επί των τιμών (υποτιμολόγηση και πώληση σε χαμηλότερες τιμές) και ο καθορισμός του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας παραβιάζει το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, δεδομένου ότι δεν λαμβάνει υπόψη το σημαντικά μεγαλύτερο κόστος ανά χιλιόμετρο ενός καινούργιου επισώτρου, συγκριτικά με ένα αναγομωμένο επισώτρο, και ότι βασίζεται σε κατασκευασμένες τιμές εξαγωγής.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται ότι οι ασυνέπειες, οι αντιφάσεις και η έλλειψη θετικής ή/και αντικειμενικής αποδεικτικής βάσεως της αναλύσεως περί αιτιώδους συνάφειας παραβιάζουν το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 5 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εξετάζει προσηκόντως άλλους γνωστούς παράγοντες για να διασφαλίσει ότι η ζημία που προκαλείται από τους εν λόγω παράγοντες δεν θα αποδοθεί στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 6 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να κοινοποιήσει και να παράσχει στους προσφεύγοντες πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τη ζημία και τον προσδιορισμό του ντάμπινγκ, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγόντων και παραβίασε το άρθρο 11, παράγραφος 7, το άρθρο 29, παράγραφοι 1, 2 και 3, καθώς και το άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 4 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το επίπεδο των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό παραβιάζει τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ) ⁽²⁾ καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', και το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, 30.6.2016, σ. 55).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, 30.6.2016, σ. 21).

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (We IntelliGence the World)

(Υπόθεση T-84/19)

(2019/C 139/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (We IntelliGence the World) — Υπ' αριθ. 15 225 246 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1062/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Broughton κατά Eurojust**(Υπόθεση T-87/19)**

(2019/C 139/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jon Broughton (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: D.C. Coppens, δικηγόρος)

Καθής: Eurojust

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Eurojust 62/2018/AD της 20ής Νοεμβρίου 2018, AD 2018-26 και AD 2018-27 της 4ης Μαΐου 2018 καθώς και την απόφαση περί ανάκτησης της 4ης Μαΐου 2018

- να αποφανθεί ότι η γαλλική πρέπει να θεωρηθεί ως η δεύτερη γλώσσα του προσφεύγοντος και η ολλανδική ως η τρίτη γλώσσα του·
- να κρίνει ότι η ανάκτηση που διατάχθηκε έναντι του προσφεύγοντος είναι παράνομη, να διακόψει την ανάκτηση αυτήν και να κρίνει ότι τα ποσά που ανέκτησε η Eurojust πρέπει να επιστραφούν στον προσφεύγοντα·
- να κρίνει ότι η Eurojust οφείλει να επαναφέρει τον προσφεύγοντα στην ίδια νομική κατάσταση με εκείνη στην οποία βρισκόταν πριν από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
- να καταδικάσει την Eurojust στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορά όλες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, προβάλλεται ότι:

- η έρευνα δεν διεξήχθη με αντικειμενικότητα και επιμέλεια·
- τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η απόφαση δεν διαπιστώθηκαν βάσει επιμελούς και ανεξάρτητης έρευνας·
- η απόφαση είναι ουσία αβάσιμη·
- τα συμφέροντα του προσφεύγοντος δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη, κατά παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων.

2. Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά τις αποφάσεις AD 2018-26 και AD 2018-27, προβάλλεται ότι οι αποφάσεις είναι ουσία αβάσιμες:

- τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η απόφαση δεν μπορούν να υποστηρίξουν την απόφαση αυτή·
- η διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών έγινε με τρόπο εσφαλμένο·
- η εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων έγινε με τρόπο εσφαλμένο.

3. Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αφορά την απόφαση περί ανάκτησης, προβάλλεται ότι:

- η απόφαση είναι ουσία αβάσιμη·
- η απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

**Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International
(currencymachineassistant)**

(Υπόθεση T-88/19)

(2019/C 139/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *currency machine assistant* — Υπ' αριθ. 15 225 071 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1059/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (robodealer)

(Υπόθεση T-89/19)

(2019/C 139/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (robodealer) — Υπ' αριθ. 15 225 212 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1058/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

**Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International
(currencyassistant)**

(Υπόθεση T-90/19)

(2019/C 139/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης currencyassistant — Υπ' αριθ. 15 224 876 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1057/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·

— να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

**Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International
(tradingcurrencyassistant)**

(Υπόθεση T-91/19)

(2019/C 139/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης tradingcurrencyassistant — Υπ' αριθ. 15 225 238 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1056/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CKPL)**(Υπόθεση T-92/19)**

(2019/C 139/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CKPL) — Υπ' αριθ. 15 368 897 αίτηση καταχώρισεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1060/2018-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)

(Υπόθεση T-93/19)

(2019/C 139/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AI moneypersonalassistant — Υπ' αριθ. 15 225 188 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1055/2018-2**Αιτήματα***Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:*

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (moneyassistant)

(Υπόθεση T-94/19)

(2019/C 139/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης moneyassistant — Υπ' αριθ. 15 225 105 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1054/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

**Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (AI
currencypersonalassistant)**

(Υπόθεση T-95/19)

(2019/C 139/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AI currencypersonalassistant — Υπ' αριθ. 15 225 097 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1053/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CNTX Trading)

(Υπόθεση T-96/19)

(2019/C 139/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CNTX Trading — Υπ' αριθ. 15 368 939 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 986/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (Aldealer)

(Υπόθεση T-97/19)

(2019/C 139/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AIdealer — Υπ' αριθ. 15 216 765 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1063/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO — MasterCard International (CNTX)**(Υπόθεση T-98/19)**

(2019/C 139/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* MasterCard International, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CNTX — Υπ' αριθ. 15 368 954 αίτηση καταχώρισεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1064/2018-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί ότι το EUIPO και η MasterCard International Incorporated φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — L. Oliva Torras κατά EUIPO — Mecánica del Frío (Διατάξεις ζεύξης για οχήματα)

(Υπόθεση T-100/19)

(2019/C 139/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Sugañes Coca, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Διατάξεις ζεύξης για οχήματα) — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 2217 588-0001

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1397/2017-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας. Ζητείται να επικυρωθούν τα συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών ως προς το σημείο αυτό και να κινηθεί η διαδικασία κήρυξης ακυρότητας σχεδίου με αντικείμενο τους λόγους ακυρότητας κοινοτικού σχεδίου που περιέχονται σε καθένα από τα άρθρα 4 έως 9 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, υπό τον τίτλο «Προϋποθέσεις προστασίας».
- Όσον αφορά τον προγενέστερο χαρακτήρα στον οποίον στηρίζονται οι ισχυρισμοί περί ελλείψεως νεωτερισμού και μοναδικού χαρακτήρα. Η συγκριτική εξέταση που πραγματοποίησε το ακυρωτικό τμήμα και το τμήμα προσφυγών με βάση αποκλειστικά την εικόνα Α (σχέδιο του καταλόγου) είναι εσφαλμένη και ζητείται να πραγματοποιηθεί συγκριτική εξέταση λαμβανομένων υπόψη όλων των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και των ιδιαίτερων περιστάσεων της επίδικης υπόθεσης.
- Όσον αφορά την ουσία: έλλειψη νεωτερισμού του κοινοτικού σχεδίου. Ζητείται να κηρυχθεί άκυρο καθόσον ταυτίζεται σχεδόν με άλλο σχέδιο και, ως εκ τούτου, αποτελεί σχεδόν πανομοιότυπη απομίμηση χωρίς άδεια του σχεδίου που έχει διαθέσει στην αγορά η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, το επίδικο σχέδιο στερείται της προϋπόθεσης του νεωτερισμού που είναι αναγκαία για την προστασία του μέσω της καταχώρισής του ως κοινοτικού σχεδίου.
- Όσον αφορά την ουσία: έλλειψη μοναδικού χαρακτήρα του επίδικου κοινοτικού σχεδίου. Ζητείται να κηρυχθεί άκυρο το επίδικο κοινοτικό σχέδιο λόγω έλλειψης μοναδικού χαρακτήρα σε σχέση με τα σχέδια που έχουν ήδη διατεθεί στο κοινό από την L. Oliva Torras, S.A., λαμβανομένων υπόψη του μικρού περιθωρίου δημιουργικής ελευθερίας που υπαγορεύεται από την τεχνική λειτουργία του εξαρτήματος που πρέπει να συναρμολογηθεί σε έναν συγκεκριμένο κινητήρα οχήματος, των χαρακτηριστικών του ενημερωμένου χρήστη και των ομοιοτήτων μεταξύ των συγκρινόμενων εξαρτημάτων.

- Όσον αφορά την ουσία: συνδρομή λόγων εξαιρέσεως του κοινοτικού σχεδίου από την προστασία του άρθρου 8 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια. Ζητείται να κηρυχθεί άκυρο το επίδικο σχέδιο, καθόσον εμπίπτει στην απαγόρευση που εισάγει το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, δεδομένου ότι η εμφάνιση του σχεδίου υπαγορεύεται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του, και καθόσον εμπίπτει στην απόλυτη απαγόρευση του άρθρου 4 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια, δεδομένου ότι αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος.
- Όσον αφορά την ουσία: αντίθεση του επίδικου σχεδίου προς το άρθρο 9 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια. Ζητείται να επικυρωθεί η απόφαση του τμήματος προσφυγών επί του ζητήματος αυτού.
- Σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, με τίτλο «Γενικοί κανόνες για την κατανομή των δικαστικών εξόδων», ζητείται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα ο διάδικος του οποίου τα αιτήματα απορρίφθηκαν, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του άλλου διαδίκου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 5, 6, 8 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Garriga Polledo κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-102/19)

(2019/C 139/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Salvador Garriga Polledo (Μαδρίτη, Ισπανία) και 45 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: A. Schmitt και A. Waisse, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- στο μέτρο που τούτο επιβάλλεται, να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας ή διεξαγωγής αποδείξεων για την υπόθεση, να προσκομίσει τις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες εκδόθηκαν στις 16 Ιουλίου 2018 και στις 3 Δεκεμβρίου 2018, με επιφύλαξη ως προς την ακριβή ημερομηνία, αλλά εν πάση περιπτώσει πριν από την έκδοση της απόφασής που έλαβε το Προεδρείο του Κοινοβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου 2018 που τροποποιεί τα Μέτρα Εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2018, C 466, σ. 8),
- να ακυρώσει την ως άνω απόφαση, την οποία έλαβε το Προεδρείο του Κοινοβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου 2018 που τροποποιεί τα Μέτρα Εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο μέτρο που τροποποιεί το άρθρο 76 των ΜΕΚ (αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6, άρθρο 1, παράγραφος 7, και το άρθρο 2, καθόσον αφορά το άρθρο 76 των ΜΕΚ της προπαρατεθείσας απόφασής), ή άλλως, αν τα ανωτέρω στοιχεία δεν θεωρούνταν διαχωρίσιμα από τη λοιπή προσβαλλόμενη πράξη, να ακυρώσει την προπαρατεθείσα απόφαση στο σύνολό της,
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος, που αντλείται από καθ' ύλην αναρμοδιότητα του Προεδρείου.
 - αφενός, η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που θεσπίστηκε με την απόφαση 2005/684/ΕΚ, Ευρατόμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2005 (ΕΕ 2005, L 262, σ. 1) (στο εξής Καθεστώς). Η προσβαλλόμενη πράξη είναι αντίθετη, μεταξύ άλλων, προς τις διατάξεις του άρθρου 27 του Καθεστώτος, που επιβάλλει τη διατήρηση των «κτηθέντων δικαιωμάτων» και των «προσδοκίων δικαιώματος».
 - αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη, θεσπίζοντας ειδική εισφορά 5 % επί του ονομαστικού ποσού της συντάξεως, δημιουργεί ένα φόρο, ενώ η δημιουργία φόρου δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Προεδρείου κατά το άρθρο 223, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
2. Δεύτερος λόγος, που αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου.
 - αφενός, στο Προεδρείο προσάπτεται ότι εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, χωρίς να τηρήσει τους επιβαλλόμενους από το άρθρο 223 ΣΛΕΕ κανόνες.
 - αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και παρορά τοιουτοτρόπως την υποχρέωση αιτιολογίας που προβλέπει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Τρίτος λόγος, που αντλείται από προσβολή των κτηθέντων δικαιωμάτων και των προσδοκίων δικαιώματος και από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
 - αφενός, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά προσβολή των κτηθέντων δικαιωμάτων και των προσδοκίων δικαιώματος, που απορρέουν τόσο από τις γενικές αρχές του δικαίου όσο και από το Καθεστώς, το οποίο επιβάλλει ρητώς να διατηρούνται «πλήρως» (άρθρο 27).
 - αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
4. Τέταρτος λόγος, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
 - αφενός, οι προσβολές των δικαιωμάτων των προσφευγόντων είναι δυσανάλογες σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την προσβαλλόμενη πράξη.
 - αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
5. Πέμπτος λόγος, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της ελλείψεως μεταβατικών μέτρων.
 - αφενός, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον παράγει μη συννόμως αναδρομικά αποτελέσματα.
 - αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, κατά το μέρος που παρέλειψε να προβλέψει τη λήψη μεταβατικών μέτρων.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Mende Omalanga κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-103/19)

(2019/C 139/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Lambert Mende Omalanga (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 11 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 11 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, συμπεριλαμβανομένης της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως η οποία καθιστά δυνατή τη δικαιολόγηση των μέτρων και τη διασφάλιση αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εμπλοκή του προσφεύγοντος σε ενέργειες που παρεμποδίζουν την εξεύρεση συναινετικής και ειρηνικής λύσεως ενόψει εκλογών στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι δεν τυχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2008/369/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 336, σ. 30) και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2005, L 193, σ. 1). Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το νομικό κριτήριο, όπως προσδιορίζεται στα άρθρα αυτά, στο οποίο θεμελιώνεται η καταχώριση του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους παραβιάζει την αρχή της προβλεψιμότητας των πράξεων της Ένωσης και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον παρέχει στο Συμβούλιο αυθαίρετη διακριτική εξουσία εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Dermavita κατά EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Υπόθεση T-104/19)

(2019/C 139/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dermavita Co. Ltd (Βηρυτός, Λίβανος) (εκπρόσωπος: G. Paricheva, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης JUVÉDERM — Υπ' αριθ. 5 807 169 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 26 30/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει το EUIPO και την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας σε κάθε στάδιο της διαδικασίας για την κήρυξη εκπτώσεως και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, περιλαμβανομένων των εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Louis Vuitton Malletier κατά EUIPO — Wisniewski (Αναπαράσταση σχεδίου σκακιέρας)

(Υπόθεση T-105/19)

(2019/C 139/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Louis Vuitton Malletier (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, N. Parrotta και F. Rossi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Norbert Wisniewski (Βαρσοβία, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης στην Ευρωπαϊκή Ένωση της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος που αναπαριστά σχέδιο σκακιέρας — Υπ' αριθ. 2 829 851 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 274/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των προαναφερθεισών διαδικασιών·
- να καταδικάσει τον Norbert Wisniewski στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην παρούσα διαδικασία.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — ACRE κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-107/19)

(2019/C 139/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alliance of Conservatives and Reformists in Europe (ACRE) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Plasschaert και E. Montens, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2018, η οποία περιέχεται στο έγγραφο της 12ης Δεκεμβρίου 2018 με στοιχεία αναφοράς D202862, σχετικά με την τελική επιδότηση της προσφεύγουσας για το 2017, καθόσον:
 - ανακατέταξε το ποσό που αφορά το «Survey on attitude on UK minority groups in the EU», ήτοι 108 985,58 ευρώ, ως μη επιλέξιμη δαπάνη που πρέπει να επιστραφεί, λόγω προβαλλόμενης μη συμμόρφωσης προς το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 2004/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 2003· ⁽¹⁾
 - ανακατέταξε το ποσό που αφορά το «UK Trade Partnership Conference», ήτοι 122 295,10 ευρώ, ως μη επιλέξιμη δαπάνη που πρέπει να επιστραφεί, λόγω προβαλλόμενης μη συμμόρφωσης προς το άρθρο 7 του κανονισμού 2004/2003·
 - ανακατέταξε το ποσό που αφορά το «Conservative International — Miami Conference of 26-27 May 2017», ήτοι 249 589,17 ευρώ, ως μη επιλέξιμη δαπάνη που πρέπει να επιστραφεί, λόγω προβαλλόμενης μη συμμόρφωσης προς το άρθρο 8 του κανονισμού 2004/2003·
 - ανακατέταξε το ποσό που αφορά το «Conservative International — Kampala Conference of 13-15 July 2017», ήτοι 91 546,58 ευρώ, ως μη επιλέξιμη δαπάνη που πρέπει να επιστραφεί, λόγω προβαλλόμενης μη συμμόρφωσης προς το άρθρο 8 του κανονισμού 2004/2003·
 - έκρινε ότι η πληρωμή συνδρομής ύψους 133 043,80 ευρώ από το Prosperous Armenian Party υπόκειται στο όριο των 12 000 ευρώ που επιβάλλεται στις δωρεές· και υποχρέωσε την προσφεύγουσα να επιστρέψει στο εν λόγω μέλος το υπερβαίνον τα 12 000 ευρώ ποσό, δηλαδή ποσό ύψους 121 043,80 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση συνεισφοράς με αριθμό FINS-2019-5, καθόσον εξαρτά την καταβολή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του 100 % του ποσού της προχρηματοδότησης των 4 422 345,48 ευρώ, από την επιστροφή, πριν από τις 15 Ιανουαρίου 2019, i) ποσού 535 609,48 ευρώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ii) οποιασδήποτε αχρεωστήτως καταβληθείσας πληρωμής από τρίτο μέρος προς το εν λόγω τρίτο μέρος και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει το άρθρο 1.5.1 των ειδικών όρων και προϋποθέσεων που προβλέπονται στην εν λόγω απόφαση συνεισφοράς·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη του πρώτου αιτήματος, η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατρείς λόγους.

Λόγοι που αφορούν όλες τις αμφισβητούμενες πτυχές της απόφασης:

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, από παράβαση των άρθρων 7 και 8 της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Μαρτίου 2004 περί καθορισμού των κανόνων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 2004/2003, από παράβαση του άρθρου II.14.1 της απόφασης για χορήγηση χρηματοδότησης του 2017 και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2004/2003.

Λόγοι που αφορούν την ανακατάταξη του ποσού των 108 985,58 ευρώ ως μη επιλέξιμης δαπάνης που πρέπει να επιστραφεί:

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 2004/2003, και, εν πάση περιπτώσει, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ασφάλειας δικαίου.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ίσης μεταχείρισης.

Λόγοι που αφορούν την ανακατάταξη του ποσού των 122 295,10 ευρώ ως μη επιλέξιμης δαπάνης που πρέπει να επιστραφεί:

6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 2004/2003, και, εν πάση περιπτώσει, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
7. Ο έβδομος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ίσης μεταχείρισης.

Λόγοι που αφορούν την ανακατάταξη των ποσών των 249 589,17 ευρώ και 91 546,58 ευρώ ως μη επιλέξιμων δαπανών που πρέπει να επιστραφούν:

8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 2004/2003, του άρθρου 10, παράγραφος 4, ΣΕΕ, του άρθρου 204α του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και των άρθρων 11 και 12 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, εν πάση περιπτώσει, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
9. Ο ένατος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ασφάλειας δικαίου.
10. Ο δέκατος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ίσης μεταχείρισης και περί μη εισαγωγής διακρίσεων.

Λόγοι που αφορούν την ανακατάταξη του ποσού των 133 043 ευρώ και την εντολή επιστροφής του ποσού των 121 043,80 ευρώ:

11. Ο ενδέκατος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 2 και 6 του κανονισμού 2004/2003 και, εν πάση περιπτώσει, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
12. Ο δωδέκατος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ασφάλειας δικαίου.
13. Ο δέκατος τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής της ΕΕ περί ίσης μεταχείρισης και περί μη εισαγωγής διακρίσεων.

Προς στήριξη του δευτέρου αιτήματος, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, από παράβαση του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1141/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2014 ⁽²⁾ και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Μαΐου περί καθορισμού των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1141/2014.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2004/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο (ΕΕ L 297, 15.11.2003, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1141/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων και των ευρωπαϊκών (ΕΕ L 317, 4.11.2014, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry)

(Υπόθεση T-108/19)

(2019/C 139/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kerry Luxembourg Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Döhler GmbH (Darmstadt, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TasteSense By Kerry — Υπ' αριθ. 15 820 509 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1179/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η Döhler GmbH κατά της υπ' αριθ. 15 820 509 καταχώρισης του σήματος TasteSense By Kerry·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Döhler, σε περίπτωση που παρέμβει στη διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO — Döhler (TasteSense)

(Υπόθεση T-109/19)

(2019/C 139/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kerry Luxembourg Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Döhler GmbH (Darmstadt, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TasteSense –Υπ' αριθ. 15 820 525 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1178/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η Döhler GmbH κατά της υπ' αριθ. 15 820 525 καταχώρισης του σήματος TasteSense By Kerry·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Döhler, σε περίπτωση που παρέμβει στη διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-110/19)

(2019/C 139/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 10 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 10 του παραρτήματος Ia του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Boshab κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-111/19)

(2019/C 139/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 8 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 8 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kibelisa Ngambasai κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-112/19)

(2019/C 139/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roger Kibelisa Ngambasai (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 6 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 6 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·

— να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kamrete κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-113/19)

(2019/C 139/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Lunga Kamrete (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 1 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 1 του παραρτήματος Ia του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·

— να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2019 — Bacardi κατά EUIPO — La Fée (ANGEL'S ENVY)

(Υπόθεση T-115/19)

(2019/C 139/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Λιχτενστάιν) (εκπρόσωπος: A. Parassina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: La Fée LLP (Hertfordshire, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδιο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ANGEL'S ENVY — Υπ' αριθ. 13 896 551 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 338/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή κατά της καταχώρισης του υπ' αριθ. 13 896 551 εικονιστικού-λεκτικού σήματος για προϊόντα της κλάσεως 33·
- να διαβιβάσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο EUIPO·
- να καταδικάσει την La Fée LLP στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 95 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 27, παράγραφοι 2 έως 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-116/19)

(2019/C 139/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alex Kande Murompa (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 9 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 9 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kahimbi Kasagwe κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-117/19)

(2019/C 139/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Delphin Kahimbi Kasagwe (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 7 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 7 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-118/19)

(2019/C 139/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gabriel Amisi Kumba (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 2 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 2 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·

- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Mutondo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-119/19)

(2019/C 139/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kalev Mutondo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 14 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 14 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Numbi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-120/19)

(2019/C 139/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: John Numbi (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 5 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 5 του παραρτήματος Ia του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-121/19)

(2019/C 139/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 12 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 12 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-122/19)

(2019/C 139/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Ramazani Shadary (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 13 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 13 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Kanyama κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-123/19)

(2019/C 139/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Célestin Kanyama (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 4 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 4 του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Ilunga Luyogo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-124/19)

(2019/C 139/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ferdinand Ilunga Luyogo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 3 του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, καθόσον διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στη θέση υπ' αριθ. 3 του παραρτήματος Ia του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-103/19, Mende Omalanga κατά Συμβουλίου.

Αγωγή της 21ης Φεβρουαρίου 2019 — Dyson κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/19)

(2019/C 139/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Dyson Ltd (Malmesbury, Ηνωμένο Βασίλειο) και 14 λοιπές ενάγουσες (εκπρόσωποι: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe και M. Healy, Solicitors)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την εναγόμενη υπαίτια για τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγουσες λόγω της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 665/2013 της 3ης Μαΐου 2013 ⁽¹⁾ για ποσά που ανέρχονται περίπου σε:
 - 176 100 000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων αντισταθμιστικών τόκων, για το αντιπαράδειγμα μη επισήμανσης, αρχής γενομένης από την έναρξη ισχύος του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 665/2013 και έως τις 19 Ιανουαρίου 2019, όταν ακυρώθηκε ο κανονισμός για την επισήμανση, και/ή εναλλακτικά
 - 127 100 000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων αντισταθμιστικών τόκων για το αντιπαράδειγμα φορτίου σκόνης, αρχής γενομένης από την έναρξη ισχύος του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 665/2013 και έως τις 19 Ιανουαρίου 2019, όταν ακυρώθηκε ο κανονισμός για την επισήμανση, και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση εκ μέρους της εναγόμενης του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 ⁽²⁾ και από υπέρβαση της νομικής αρμοδιότητας που έχει βάσει του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, καθόσον αυτή εισήγαγε στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 665/2013 μέθοδο δοκιμής με κενό δοχείο.

Η εναγόμενη δεν έλαβε υπόψη ένα ουσιώδες στοιχείο του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/30/ΕΕ και υπερέβη την αρμοδιότητά της κατά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση εκ μέρους της εναγόμενης της θεμελιώδους αρχής της ίσης μεταχείρισης λόγω της έκδοσης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 665/2013, ο οποίος εισάγει αθέμιτη διάκριση, άνευ αντικειμενικής αιτιολόγησης, μεταξύ των παραδοσιακών ηλεκτρικών σκουπών με σακούλα και εκείνων της κυκλικής τεχνολογίας χωρίς σακούλα, όπως αυτές που παράγουν οι ενάγουσες.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση εκ μέρους της εναγόμενης της θεμελιώδους αρχής της χρηστής διοίκησης και/ή του καθήκοντος επιμέλειας, καθόσον αυτή εισήγαγε μέθοδο δοκιμής με κενό δοχείο η οποία: (i) δεν λαμβάνει υπόψη ένα ουσιώδες στοιχείο της οδηγίας 2010/30/ΕΕ· (ii) εισάγει διάκριση μεταξύ θεμελιώδως διαφορετικών τεχνολογιών· και (iii) δεν εκτιμά με τη δέουσα προσοχή και αμεροληψία τις διαδόσεις επί του παρόντος εναλλακτικές μεθόδους δοκιμής με φορτίο σκόνης.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή εκ μέρους της εναγόμενης του θεμελιώδους δικαιώματος των εναγουσών να ασκούν εμπορική ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Η εναγόμενη εξέδωσε έναν κανονισμό που μεροληπτεί υπέρ των παραδοσιακών ηλεκτρικών σκουπών με σακούλα, η απόδοση των οποίων μειώνεται καθώς το δοχείο γεμίζει με σκόνη, έναντι των συσκευών με κυκλική τεχνολογία που παράγουν οι ενάγουσες, οι οποίες διατηρούν την απόδοσή τους καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης. Τούτο περιορίσε τη δυνατότητα των εναγουσών να ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και να ανταγωνίζονται επί δίκαιης βάσης ανταγωνιστές, των οποίων οι κατώτερες επιδόσεις κατά την πλήρωση του δοχείου με σκόνη αποκρύπτονται με την επισήμανση της εναγόμενης, η οποία προβλέπει δοκιμές με κενό δοχείο.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι οι ανωτέρω σοβαρές παραβάσεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκάλεσαν στις ενάγουσες σημαντική υλική και μη βλάβη, για τις οποίες η εναγόμενη πρέπει να υποχρεωθεί να τους καταβάλει αποζημίωση.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 665/2013 της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2013, που συμπληρώνει την οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την επισήμανση της κατανάλωσης ενέργειας από ηλεκτρικές σκούπες (ΕΕ L 192, 13.7.2013, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας και λοιπών πόρων από τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα μέσω της επισήμανσης και της παροχής ομοιόμορφων πληροφοριών σχετικά με αυτά (ΕΕ L 153, 18.6.2010, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Spadafora κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/19)

(2019/C 139/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Sergio Spadafora (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: G. Belotti, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Διευθυντή της OLAF, της 26ης Νοεμβρίου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε στις 24 Ιουλίου 2018 από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα·
- να ακυρώσει την απόφαση του τότε ασκούντος καθήκοντα του Γενικού Διευθυντή της OLAF, ο οποίος εκτελούσε καθήκοντα αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), σχετικά με τον διορισμό προϊσταμένου του τμήματος OLAF.C4 (Νομική υπηρεσία) από την 1η Ιουνίου 2018
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα-ενάγοντα για περιουσιακή και μη περιουσιακή ζημία·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή βάλλει κατά των αποφάσεων περί διορισμού, από την 1η Ιουνίου 2018, του προϊσταμένου του τμήματος «Νομική υπηρεσία» της Διευθύνσεως «Στήριξη ερευνών» της OLAF και κατά της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως περί διορισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους:

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 3288 τελικό.

— Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει συναφώς ότι οι αξιολογήσεις που περιέχονταν στις εκθέσεις της εξωτερικής συμβουλευτικής εταιρίας δεν ελήφθησαν υπόψη από την ΑΔΑ, όπως αντίθετως προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, για τον σκοπό της σύνομις επιλογής υποψηφίου για τη θέση του προϊσταμένου τμήματος.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της υποχρέωσης αμεροληψίας.

— Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει συναφώς ότι στην υπό κρίση υπόθεση παραβιάστηκε το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η εν λόγω απόφαση περί διορισμού του προϊσταμένου τμήματος, αντί να συνιστά το θεμιτό αποτέλεσμα μιας δίκαιης διαδικασίας επιλογής, αποτέλεσε το αποτέλεσμα μιας προμελετημένης παράνομης ενέργειας της καθής-εναγομένης. Αυτή η ενέργεια συνίσταται σε δύο βασικά στοιχεία: i) επιδείχθηκε εύνοια έναντι ανταγωνίστριας υποψηφίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη συγκεκριμένη θέση· ii) η καθής-εναγομένη δεν συμμορφώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2017, στην υπόθεση T-250/16 P.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται το γεγονός ότι, ενώ δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως C(2016) 3288 της Επιτροπής προβλέπεται ότι «πριν από τον διορισμό, ο Γενικός Διευθυντής διαβουλεύεται με τον αρμόδιο Επίτροπο», η ΑΔΑ δεν ενήργησε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τη συγκεκριμένη διαδικασία διαβουλεύσεως, καταλήγοντας αντίθετως σε συμφωνία με ένα ή περισσότερα άτομα σχετικά με την επιλογή του προς διορισμό υποψηφίου για τη θέση του προϊσταμένου τμήματος.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2019 — Off-White κατά EUIPO (OFF-WHITE)

(Υπόθεση T-133/19)

(2019/C 139/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Off-White LLC (Springfield, Ιλλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Decker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης OFF-WHITE — Υπ' αριθ. 17 360 009 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 580/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το ΕUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της OFF-WHITE LLC ενόπιον του παρόντος δικαστηρίου και ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΕUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη την προηγούμενη πρακτική και παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισεως.
- Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2019 — Pilatus Bank κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-139/19)

(2019/C 139/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Μάλτα) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει, δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, άκυρη την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία η ΕΚΤ αρνήθηκε να αναλάβει την άμεση εποπτεία της προσφεύγουσας σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο β', του κανονισμού 1024/2013 (1).
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας δυνάμει των άρθρων 134 και 135 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ εσφαλμένως θεωρεί ότι δεν έχει πλέον αρμοδιότητα εποπτείας της προσφεύγουσας μετά την ανάκληση της άδειάς της.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ οφείλει να αναλάβει την εποπτεία διότι πρέπει να διασφαλίζει την τήρηση υψηλών προτύπων εποπτείας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής έννομης προστασίας και παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής nemo auditor.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — Kludi κατά EUIPO — Adlon Brand (ADLON)

(Υπόθεση T-144/19)

(2019/C 139/109)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kludi GmbH & Co. KG (Menden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Zafar, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Adlon Brand GmbH & Co. KG (Düren, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ADLON — Υπ' αριθ. 11 115 961 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1500/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της ελεύθερης διαθέσεως.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Seigneur κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-674/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Bowles κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-677/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019 — Government of Gibraltar κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-783/16) ⁽¹⁾

(2019/C 139/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL